

POZIV Istine

Onima koji traže sreću

.....

Ako želimo pronaći istinsku sreću i zadovoljstvo moramo se okrenuti ispravnoj vjeri i sav svoj život uskladiti prema njoj.

Naslov

Poziv Istine - Onima koji traže sreću

Priredio

mr. Irfan Hajrudin Klica

Šerijatska recenzija

dr. Hajrudin Tahir Ahmetović

Ersan Muzafer Grahovac, prof.

Lektura i korektura

Grupa lektora

Dizajn korice

El-Kelimeh

DTP

ProDesign387

Izdavač

El-Kelimeh

Za izdavača

Malik Nurović

Štampa

Art Print, Novi Sad

Tiraž

300

CIP - Каталогизacija y пyбликации
Народна библиотека Србије, Београд

28-1

KLICA, Irfan Hajrudin, 1987-

Poziv istine : onima koji traže sreću / Irfan Hajrudin Klica.

- Novi Pazar : El-Kelimeh, 2025 (Novi Sad : Art Print).

- 126 str. : ilustr. ; 21 cm

Tiraž 300. - Napomene i bibliografske reference uz tekst.

- Bibliografija: str. 123-124.

ISBN 978-86-7980-429-7

a) Ислам

COBISS.SR-ID 167923977

PDF verzija ove knjige

Audio verzija ove knjige

SKENIRAJ QR KOD ZA PRISTUP DODATNIM SADRŽAJIMA

POZIV Istine

Onima koji traže sreću

IRFAN HAJRUDIN KLICA

Novi Pazar, 2025.

***Prihvatanjem i slijedenjem ispravne vjere,
saznajemo zašto smo stvoreni i kakva je svrha našeg postojanja.***

UVODNI DIO

BROD ŽIVOTA

Poslije duge noći i vrhunca tame polahko sviće zora. Zamisli kako se nakon dugog sna, umjesto u kući, budiš na jednom brodu, koji je tako sićušan u odnosu na veliko more kojim plovi. Pred tobom je more nepoznanica. Prvo što ti pada na pamet jeste otkud ti na tom brodu. Ko te je smjestio na njemu i zašto!? Kuda uopće plovi ovaj brod!?

Pomisliš da spavaš, ali ne, ovo nije san! Nemir te obuzima. Ne možeš se smiriti dok ne saznaš odgovore na ova pitanja, **jer zar bi putovanje imalo smisla ako čovjek ne zna zašto i kuda ide?**

Stvar postaje krajnje ozbiljna kada shvatiš da ovaj brod predstavlja tvoj **“Brod života”** i da on mora imati svoje konačno odredište.

Valovi iskušenja i prolaznosti svakodnevno te zapljuskuju. Sama pomisao da se jednog dana više nećeš probuditi, te da tvoj život nije imao smisla, kida svaku nit isprepletene mreže nerealnosti u kojoj živiš. Neće se desiti neko čudo iz bajki i filmova koje će ti podariti sreću i svemu dati smisao. **Vrijeme je da razmisliš o svom**

životu i da nešto promijeniš! Pred tobom su sada suštinska pitanja od čijih odgovora zavisi SVE!

Znaj da nema razumne osobe kojoj nije stalo do toga da sazna zašto je na ovom svijetu i šta će sa njom biti poslije smrti.

Ljudi na ova pitanja odgovaraju različito, bježeći od nezadovoljstva i tuge, sa jednim jedinim ciljem: **pronaći sreću.**

Ono što je činjenica jeste da svako želi biti sretan. Međutim, većina ljudi ne razlikuje između užitka i sreće, pa sreću traže u užitku. Iz tog razloga, većina ljudi je usmjerila živote u zadovoljavanju svojih strasti, kroz jelo, piće, spolni odnos, zabavu, gomilanje imetka, sticanje moći i slave, i u tome vide i traže sreću. Međutim, sve te stvari su prolazne i osjećaj zadovoljstva kratko traje, jer kada užitak završi ili dosadi, život ponovo postane besmislen i prazan.

Koliko je samo imućnih i poznatih ličnosti izvršilo samoubistvo, i koliko njih i pored svega što su stekli i probali, i dalje, neuspješno, tragaju za istinskom srećom i smislom života!?

Zato na ova najvažnija životna pitanja koja zaokupljaju naše umove, jedino može odgovoriti **Božija objava**. Ona nam daje ispravno poimanje svijeta i postojanja, neprestano nas podsjećajući na smisao života koji vodi do stalne i istinske sreće.

Znanje koje je plod Božije objave ovdje ćemo oslovljavati riječju vjera.

ZAŠTO VJERA?

“Ti upravi lice svoje prema pravoj vjeri...” (Er-Rum, 30)

I pored velikog materijalnog napretka i savremenih dostignuća, svjedoci smo sve većem nezadovoljstvu ljudi po pitanju života i društva u kojem žive. Ljudi pate od duhovne praznine i besmislenosti. Moderne civilizacije uče ljude samo kako će da žive, međutim, u isto vrijeme oni ne znaju zašto **žive**. Pritisnuti raznim problemima, strahovima i beznađem, lutaju živeći ovaj kratki život.

Kako onda da postignemo sreću?

Od prvog čovjeka, pa kroz čitavu povijest ljudskog roda, nije bilo naroda bez nekog oblika vjere. Kad to nije bila vjera u Boga, onda je to bila vjera koju su ljudi sami izmišljali, poput današnjeg slijepog vjerovanja u nepostojanje Boga. Zato ne postoji osoba koja u nešto ne vjeruje, i to se ne može potisnuti koliko god se ljudi trudili.

I ti sigurno u nešto vjeruješ!

Međutim, jedini put za ostvarenje istinske sreće i uspjeha na ovom prolaznom i Onom – vječnom svijetu, jeste ispravno vjerovanje. Zato, ako želiš pronaći istinsku sreću i zadovoljstvo, moraš se okrenuti ispravnoj vjeri i sav svoj život uskladiti prema njoj.

Ispravna vjera nas uči kako ćemo živjeti i ona je ta koja našem životu daje smisao. Ona nas uči svemu što je dobro, i odvraća nas od svakog zla. Jednostavno, ona je naša duhovna hrana bez koje ne možemo istinski živjeti. Ona je neophodna za razumijevanje čovjeka. Bez nje nije poznata svrha postojanja, niti smisao i vrijednost morala i dobra.

S druge strane, osobe koje žive bez ispravne vjere žive teškim životom u kojem nema istinskog smiraja niti zadovoljstva, jer kada čovjek odbaci pokornost Stvoritelju, on se ubrzo pretvara u odanog roba stvorenjima ili, pak, u roba svojih strasti, praznovjerja i iluzija. Takav život je duševna patnja.

Suština ispravne vjere se ogleda u pokornosti i predanosti našem Stvoritelju, Onome Koji je sve stvorio, a ne nekom drugom. Zato, prvo što je potrebno osobi koja traga za istinskom srećom i smislom života jeste da spozna Stvoritelja.

SPOZNAJA STVORITELJA

Postoje mnogi logički i racionalni razlozi za vjerovanje u Stvoritelja. Između ostalog, navest ćemo tri sažeta razloga: nastanak života na Zemlji, savršenost stvaranja i uputstva Stvoritelja.

PRVI RAZLOG:

NASTANAK ŽIVOTA NA ZEMLJI

“Zar su oni bez Stvoritelja stvoreni ili su oni sami sebe stvorili?

Zar su oni nebesa i Zemlju stvorili?!” (Et-Tur, 35-36)

Jedno od prvih pitanja na koje čovjek pomisli kada razmišlja o smislu života jeste: **kako je sve nastalo** - da li smo nastali slučajno ili smo stvoreni?

Svi mi smo čvrsto ubijeđeni da jedna dječija igračka – lutka, ma koliko bila obična, ne može sama od sebe nastati, pa kako onda da pomislimo da smo mi, najsavršenija stvorenja, i sve oko nas, nastali bez Stvoritelja?

Tvrdnja da je život nastao slučajno opovrgnuta je i naukom. Nauka nam je otkrila da su proteini osnovni sastavni dijelovi svih živih bića, a računajući kolika je mogućnost slučajnosti u formiranju samo jednog prostog molekula proteina na Zemljinoj površi-

ni, i u kojem vremenskom rasponu, naučnici su različitim studijama došli do brojeva koje nije moguće iskazati riječima. Jedna takva studija¹ kaže da je vjerovatnoća slučajnog nastanka prostog molekula proteina manja od $1:10^{190}$.

Da bi ti bila jasnija veličina ovog broja, spomenut ćemo da vrijednost broja $1:10^{10}$ ($1:10000000000$) je jedan na prema deset milijardi. Tako, ako bi, na primjer, u prostoriји imali jednu žutu kuglicu, a 9 999 999 999 plavih kuglica, šansa je samo jedan prema 10 milijardi da ćemo izvući žutu kuglicu iz prvog puta, bez gledanja. A šta je tek sa brojem iza kojeg se nalazi 190 nula? U matematici se mnogo manji broj $1:10^{50}$ smatra nultom vjerovatnoćom, tj. nečim nemogućim da se desi.

Međutim, i da jednom imamo jedan proteinski molekul, tu nema više mnogo pomoći; potrebne su bar stotine različitih vrsta proteina za najprostiju formu života.²

Kako je, onda, mogla slučajno nastati ćelija koja je kompleksnija od bilo kojeg kompjutera, kojoj je istovremeno neophodan sistem za diobu, sistem za varenje, imuni sistem, sistem za disanje, kako bi, uopće, mogla da živi i da se dijeli (razmnožava)!? Zatim, kako su onda od te jedne te iste ćelije nastali različiti organi sa različitim funkcijama, uvezani u različite sisteme, **čineći zajedno cio organizam!?**

Zato, ako te neko upita da li je starije jaje ili kokoška, slobodno možeš odgovoriti da ni jaje ni kokoška, niti bilo šta drugo od stvorenja, samo od sebe nije moglo nastati, već je moralo biti stvoreno.

Zatim, svi živi organizmi imaju u sebi veoma složenu informaciju, zapisanu u genima. Zapitajmo se, da li je ćelija mogla sa-

1 Vidjeti: *Information and the origin of life*, Bradley WL, Thaxton CB. 1994.

2 Vidjeti: *Nauka otkriva Boga*, Ariel A. Roth, 2007.

ma ispisati DNK lanac koji sadrži milione informacija, u kojem se nalazi savršeno uputstvo za razvoj i funkcionisanje? DNK je informacija, a informacija je produkt znanja, a ne slučajnosti, odnosno informacija ne može nikako sama od sebe nastati, mora je dati neko ko ima znanje, i doista je u tome pouka za onoga ko objektivno razmišlja.

Shodno tome, shvatamo i sa potpunim ubjeđenjem tvrdimo da je slučajno nastajanje života nemoguće, već da mora postojati Stvoritelj Koji je sve ovo stvorio i savršeno uredio.

DRUGI RAZLOG:

SAVRŠENOST STVARANJA

***“Na Zemlji su dokazi za one koji čvrsto vjeruju,
a i u vama samima - zar ne vidite?” (Ez-Zarijat, 20-21)***

Drugi dokaz koji ukazuje na postojanje Stvoritelja jeste savršenost stvaranja.

Mnoge karakteristike u svemiru jasno ukazuju na to da su specijalno kreirane da bi omogućile život na Zemlji, kao što je udaljenost Sunca od Zemlje, čvrstoća i debljina Zemljine kore, procenat kisika u atmosferi. Kada bi ove dimenzije bile drugačije od trenutanih dimenzija, život na Zemlji ne bi postajao.

Praktično svi naučnici tvrde da je svemir precizno podešen sa svojim zakonitostima da omogućiti život.³

Kada bi se Sunce udaljilo od Zemlje, tada bi se zaledili okeani i mora, a čitava Zemlja bi se ogrnula u led u kome bi život iščezao. A

3 Vidjeti: *Zašto postojimo*, Eldin Bečar, Visoko, 2017.

kada bi se razdaljina između Zemlje i Sunca smanjila, tada bi vode isparile, a na Zemlji bi nestalo života. Kada bi se dan produžio za deset sadašnjih dužina, Sunce bi spržilo sve biljke na Zemlji. **Stoga, ko je Taj Koji je sve ovo po mjeri uredio, upravo onoliko koliko je potrebno za život?! Da li se sve ovo moglo dogoditi samo od sebe?**

Da li je možda izmišljena *Majka Priroda* – ona koja niti ima razuma, niti znanja, niti volje, niti sluha, niti vida, niti čula, niti mudrosti, koja ništa ne osjeća, sve ovo savršeno uredila, kako neki tvrde!? Pretpostavljam da ćeš se složiti da izraz “priroda” obuhvata sljedeće stvari: planete, galaksije, biljke i drveće, doline i brda, okeane i rijeke, Zemlju, Sunce, Mjesec, zvijezde, travu i druge stvari. Upitaj se: **Da li su ove stvari, doista, same sebe stvorile i da li su one stvorile ljudska bića!?**⁴

Sve ovo jedino možemo objasniti postojanjem Uzvišenog Savršenog Bića – Boga Jedinog, Koji je sve stvorio i doveo u savršeni red.

Dokazi o postojanju Boga se ne mogu nabrojati. Sve ukazuje na moć, znanje, i savršenu mudrost Stvoritelja.

Nekada nas uopće nije ni bilo, zatim bijasmo kapljica koja se izbaci, a sada smo stvorenja sa savršenom spoljašnjošću i unutrašnjošću, milijarde nas, a pri tom svi posebni i svi različiti.

Naše tijelo je jedna od najsloženijih struktura u svemiru. Prema novijim istraživanjima sastoji se od preko 37 triliona sićušnih ćelija - koštanih, krvnih, moždanih i mnogih drugih.⁵

Svi naši organi rade savršeno. Svaki dio našeg bića je fenomen za sebe po svojoj konstrukciji i ulozi koju ima. Npr., želudac luči en-

4 Vidjeti: *Jednoća Stvoritelja*, Abdul-Medžid Aziz ez-Zindani, Sarajevo, 2000.

5 Vidjeti: *An estimation of the number of cells in the human body*, Bologna, Italy. Erratum in *Ann Hum Biol.* 2013.

zim koji rastvara meso, a i sam je od mesa, međutim ima opnu koja ga štiti. Da li je to želudac sam sebe zaštitio!?

Zato razmisli, ko je sve tako savršeno stvorio na odgovarajućem mjestu i sa odgovarajućim odlikama?

Ko je u nama instalirao savršeni antivirus – imuni sistem, kao jednu savršenu armiju koja se brani od napada?

Mogli bismo nastaviti u nedogled, jednostavno razmisli!

Kada uočimo red, precizne zakone i sisteme u nama samima i u cijelom svemiru, **zar nije razumno uvidjeti da imamo Savršenog Stvoritelja Koji je sve to uredio!?**

Srce i mozak se sastoje od potpuno istih materijalnih komponenti kao i sam materijalni svijet. Kako se onda pojavio razum, moral, pojam dobra i zla?

Dakle, vjera u Boga je racionalna za razliku od ateizma koji je iracionalan. **Potrebna je slijepa vjera za ubjeđenje da je sve nastalo ni iz čega i to slučajno, besciljno, bez svrhe, bez morala i vrijednosti, kako govore ateisti.**

A potreban je samo zdrav razum za ubjeđenje da sve potiče od Boga.

ODGOVORI NA NEKA PITANJA

ZAŠTO SE ZAKON UZROČNOSTI NE PRIMJENJUJE NA STVORITELJA?

Neko će možda htjeti da ispadne pametan pa će upitati: “Ako je nas stvorio Bog, ko je stvorio Boga?” Pitanje ko je stvorio Boga, nosi u sebi osnovno nerazumijevanje ko je Bog? Naš razum je sposoban da shvati samo ono što je u okviru prostora i vremena i što se pokorava zakonima po kojima razum djeluje i razmišlja, a koje je postavio Sam Stvoritelj. **Bog je Samopostojeći, postoji Sam po Sebi i Njegovo postojanje ne zavisi ni od čega.** Uzvišeni Bog je iznad vremena i prostora. On je Vječni, Savršeni, Veličanstveni, Stvoritelj, Koji je stvorio i prostor i vrijeme i pravila po kojima naš razum djeluje, i Koji je samim tim daleko iznad toga da se pokorava tim pravilima, kao i da se razumom dokuči.

S druge strane, ovo pitanje je i besmisleno zato što onaj ko postavlja ovakvo pitanje poslije bi nastavio da pita: “A ko je stvorio tog stvoritelja koji je stvorio stvoritelja”, i tako u beskonačnost, što dovodi do apsurdna, jer neko mora biti osnov sveg bitka, nužnopostojeći i samopostojeći, i mora biti neko ko sve ovo održava u egzistenciji i savršenom redu.

Odgovor je jednostavan: zamisli kako je sve što postoji poput stolica u nizu koje se naslanjaju jedna na drugu, gdje na kraju nužno mora biti neko ko drži sve te stolice da ne padnu. Tako postoji i neko ko održava sve ovo oko nas, a Njemu pripada najuzvišeniji primjer.

DA LI JE MOGUĆE NEMOGUĆE?

Postoji razlika između toga da se kaže da **Bog nad svime ima moć** – što je preciznije, i toga da je Bog svemoguć, gdje se onda koristi prilika da se postave pitanja poput: “Da li Bog može da stvori kamen koji ne može da podigne?”, “Da li Bog može stvoriti drugog Boga?”, “Da li se Bog može pretvoriti u čovjeka?” itd.

Slično kao kada bi pitali može li kocka biti loptastog oblika ili trougao sa četiri ugla?

Odgovor: Kocka neće biti loptastog oblika zato što ne bi više bila kocka, već lopta! **Uzvišeni Bog ima moć nad svim, i Bog ne čini nebožanska djela, slavljen neka je On.** Zato ovakva pitanja su samo retoričke varke i nemaju nikakvu vrijednost.

KAKO DA VJERUJEMO U
BOGA A NISMO GA VIDJELI?

Prvo: Samo postojanje naših čula mora da ima svoju osnovu. Ko nam je dao čula? I da li je nužno da Onaj Koji nam ih je dao bude podvrgnut njima? Samo činjenica da nam ih je Bog dao može nam dati uzdanje u ta čula, jer ako su ona produkt niza besciljnih slučajnih hemijskih procesa, na osnovu čega se uzdamo u njihovu vjerodostojnost? Naprotiv, u tom slučaju bi naše pouzdanje u vjerodostojnost čula bilo ravno nuli. Jedino ako pođemo od toga da nam ih je Uzvišeni Stvoritelj podario, možemo iz tog saznanja crpiti vjerodostojnost tih čula, kao i racionalnost samog njihovog postojanja.

Drugo: Činjenica je da znamo da postoje stvari koje nismo vidjeli niti osjetili, ali čvrsto vjerujemo u njihovo postojanje, kao što čvrsto vjerujemo u postojanje onoga što vidimo i osjećamo. Kao na

primjer, čvrsto smo uvjereni u postojanje našeg razuma koji nije materijalne prirode, i nismo ga nikada vidjeli. To što ne vidimo razum, daleko od toga da znači da ga nema.

Zatim, zapitajmo se koliki je domet spoznaje koji dosežu naša čula? Jesu li razum i čula u stanju dokučiti sve što postoji? Ako ne vidimo mrava kada se kreće na udaljenosti od desetak metara, to ne znači da taj mrav ne postoji. Ima li iko pravo da porekne ono što ne vidi? Čovjek koji je slijep od rođenja u mogućnosti je da sluhom čuje da je more plavo a livada zelena, ali nije u mogućnosti dokučiti šta je to plavetnilo ili zelenilo. Zato, da li onaj koji je slijep ima pravo negirati postojanje zelenila zato što ga ne vidi!?

Kao i čula i naš razum je ograničen. Naš razum nije u stanju dokučiti ništa dok se ne ograniči s dvije stvari: vremenom i prostorom. Zato, ne treba od razuma očekivati da dokuči Stvoritelja Koji je iznad vremena i prostora i fizičkih zakonitosti.

Stoga, onaj ko kaže da vjeruje samo u ono što, može dokučiti je poput slijepca koji negira postojanje zelenila zato što ga ne može vidjeti.

ZAŠTO NE MOŽE POSTOJATI VIŠE BOGOVA?

Da postoje dva ili više bogova, sve bi se poremetilo, jer više bogova značilo bi više volja i mnoštvo odredbi, pa bi jedan bog želio nešto, a drugi drugo, treći treće, a to bi izazvalo sukob među njima, što bi onda za sobom povuklo nered i raspadanje neba i Zemlje. Nasuprot tome, mi vidimo da je sve u savršenom skladu što nužno ukazuje na postojanje samo jednog istinskog Boga.

ZAŠTO LJUDI ODBIJAJU DA VJERUJU U BOGA?

Kada smo bili mali pričali su nam bajku u kojoj se žaba pretvorila u princa - čovjeka. U tu bajku je mogao da povjeruje samo dječiji um. Desetak godina kasnije, učitelji su nas u školi ubjeđivali da žaba ipak može da se pretvori u princa, samo poslije više milijardi godina. Nažalost, mnogi ljudi još uvijek vjeruju u ovu bajku za odrasle. Ali zašto?

Većina ljudi zapravo ne želi istinu. Oni žele stalnu potvrdu da ono što oni vjeruju (čitaj: što im odgovara) jeste istina, ma koliko besmislena bila.

Istina je da dosta ljudi ne želi da povjeruje u postojanje Stvoritelja, jer im nepriznavanje postojanja Boga omogućava svaki vid nemorala bez grižnje savjesti.

Dovoljno je da ljudi vjeruju da Bog ne postoji, i onda mogu isključiti savjest, i udovoljavati svojoj pohlepi i strastima, i raditi šta požele. Radi se, dakle, o čisto moralnom problemu i o neprihvatanju činjenice da će jednog dana čovjek morati da **polaže račun za svoj život** pred Stvoriteljem Bogom, i da će mu biti suđeno.

Pritisnut od svoje savjesti čovek traži načina da potisne njen glas, i nalazi lažnu utjehu u negiranju Boga i kojekakvim teorijama.

Možeš li zamisliti kako si Ti, kao najsavršenije stvorenje, zatim sićušni mrav i ogromni slon, žirafa ili krokodil, i sva ostala živa bića, kojih ima nekoliko miliona vrsta, sa svim razlikama i specifičnostima koje ostavljaju bez daha, vremenom nastali od jednog, okom nevidljivog, jednoćelijskog organizma, koji je opet nekako nastao sam od sebe!?

Naprotiv, ne postoji nijedan dokaz za transformaciju jednog tipa organizma u drugi tip, a kamoli takav šokantan evolucijski skok od primitivnog jednoćelijskog organizma do čovjeka.

Koliko samo čovjek treba da bude slijep i nerazuman da vjeruje u *teoriju evolucije* i slične besmislenosti i podvale!?

TRÉĆI RAZLOG:

UPUTSTVA STVORITELJA

Uzvišeni Stvoritelj je sve stvorio sa svrhom i svim stvorenjima je obezbijedio uputu pomoću koje izvršavaju ono zbog čega su stvoreni.

Svi zakoni kojima je Stvoritelj uredio svemir govore nam da On nije nijedan atom ostavio bez upute, jer se svaki atom, svaki molekul, svaka planeta i sve u svemiru pokorava tim savršenim zakonima i shodno njima vrše svoju ulogu zbog koje su stvoreni.

Za čovjeka kao razumno biće Uzvišeni Stvoritelj je odabrao da Uputa bude Objava za čije razumijevanje i primjenu čovjek treba uposliti potencijale koje je od Gospodara dobio: intelektualne, duhovne, emotivne i fizičke, postižući na taj način savršenu sreću svim svojim bićem, u svim životnim sferama.

Stvoritelj je slao ljudima uputu o tome kako da savršeno urede svoj odnos prema svom Gospodaru, prema ljudima i drugim stvorenjima, objašnjavajući im zašto su stvoreni, odakle su, kuda idu, i šta da rade da ostvare ono zbog čega su stvoreni.

Univerzalno značenje za Uputu i pravi put u svim vremenima je predanost i pokornost Onome Koji nas je stvorio. I kao što bespogovorna nužna predanost Njegovim kosmičkim zakonima vo-

di apsolutnoj harmoniji, tako i bespogovorna dobrovoljna predanost Njegovim objavljenim zakonima vodi apsolutnoj harmoniji u nama i oko nas, što iziskuje potpunu i vječnu sreću.

Zato, jedini način koji nas može odvesti istinskoj sreći jeste proučavanje i slijedenje Objave koju je Uzvišeni Stvoritelj poslao čovječanstvu.

OBJAVA I RAZUM

Živimo u vremenu tehnologije koja sve više i više napreduje. Kada bi neko uspio napraviti seriju najnaprednijih robota i napisao uputstvo za njihovu upotrebu, da li bi ti roboti sami za sebe znali da funkcionišu bolje od onoga koji ih je napravio? A Bogu pripada najuzvišeniji primjer!

Samo ukoliko se spoje Objava i razum može se doći do stvarne istine. Niti Objava koristi onome ko nema razuma, niti razum koristi onome ko se ne oslanja na Objavu. Ukoliko jedno od toga ne postoji, nemoguće je doći do istine. **Kada se spoji potpunost razuma i savršenstvo Objave, dolazi se do potpune upute i prosvjetljenosti.**

Napomena: Zdrav razum se ne može suprotstaviti vjerodostojnoj Objavi, naprotiv svjedoči joj i podržava je, zato što im je izvor isti. Onaj Koji je stvorio razum je isti Onaj Koji mu šalje Objavu, tako da je nemoguće da budu u koliziji. Stoga, ukoliko se desi kontradiktornost između razuma i Objave, onda je to zbog dva razloga, nema trećeg: ili je zbog toga što za ono što se tvrdi da je Objava – nije Objava ili zbog toga što je manjkavi razum ne razumije.

KO JE STVORITELJ?

Nakon što smo spoznali da smo stvoreni od strane Uzvišenog Stvoritelja, očekivali bismo da znamo ko je naš Stvoritelj i šta On očekuje od nas.

On je Allah!

Allah je arapska riječ koja označava vlastito ime Jednog, Jednog, Istinskog Boga Koji je jedinstven u svemu i nije nikakav naziv za nekog posebnog Boga muslimana. Jevreji i kršćani koji govore arapskim jezikom, također, Boga nazivaju Allah i to ime koriste u svojim knjigama i molitvama.

On je Jedan, Jedini, Istinski Bog, Stvoritelj i Gospodar svega, Jedini Koji zaslužuje da se obožava, Njemu pripadaju najljepša imena i najuzvišenija svojstva. Sva božanstva mimo Njega su lažna. Uzvišeni Bog u islamu ima mnoštvo lijepih imena, a ime Allah upućuje na sva ostala Božija lijepa imena.

Jedno od najuzvišenijih Božijih svojstava jeste mudrost, i On nije ništa uzaludno stvorio, Slavljén neka je On. Uzvišeni Allah kaže: *“Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti?”* (El-Mu`minun, 115)

Uzvišeni Allah je s ljubavlju i zbog ljubavi stvorio nebesa i Zemlju i ostala stvorenja, kako bi svjedočili Njegovu jednoću, i između ostalih stvorenja je stvorio i čovjeka, kojeg stvori od zemlje, a zatim mu udahnu život, stvorivši mu dušu.⁶

⁶ Naše duše su stvorene, i u stvorenjima nema ništa božansko, kao što ni u Stvoritelju nema ništa od stvorenja.

To stvorenje je bio prvi čovjek koji se zvaše Adem (Adam), alejhisselam (mir nad njim), a od njega stvori i njegovu ženu Havu (Evu), kako bi uz nju našao smiraj.

Nakon što ih šejtan (đavo) zavede te posrnuše i jedoše sa zabranjenog drveta, Uzvišeni Allah ih izvede iz Dženneta (Raja) i nastani ih na Zemlju koja nam tako postade prolazno boravište, ispit, mjesto iskušenja i nedaća, polje stalne borbe između dobra i zla.

Međutim, da li nas je Stvoritelj ostavio tek tako?

Uzvišeni Allah reče: *“Od Mene će vam Uputa dolaziti, i oni koji Uputu moju budu slijedili – ničega se neće bojati i ni za čim neće tugovati. A onima koji ne budu vjerovali i ajete (riječi i dokaze) Naše budu poricali – biće stanovnici Džehennema (Pakla); u njemu će vječno ostati.”* (Kur'an, 2:38-39)

KAKO DA ZNAMO KOJA JE VJERA ISPRAVNA?

Vjera u Boga je urođeno i prirodno stanje čovjeka.

Duboka utemeljenost sklonosti ka obožavanju uzvišenog bića potvrđena je i mnogim antropološkim i sociološkim studijama, da je čak ni mnogi poznati ateistički teoretičari više ne poriču. Čak su osnovali ogranke nauke za istraživanje tog fenomena sa materijalne strane, poput *neuroteologije*, ogranka neurologije, pa su tako krenuli u potragu za genom koji je odgovoran za vjerovanje u Boga⁷, ili dijelom mozga koji je odgovoran za to vjerovanje⁸, želeći naći ma-

7 Na tu temu je Dean Hamer napisao knjigu *The God gene: How Faith is Hard-wired into our Genes* – Božiji gen: kako je vjera instalirana u našim genima.

8 Poput djela Matthew Alpera: *The God, part of the brain*.

terijalističko objašnjenje te urođene čovjekove potrebe za Bogom, odnosno potrebe da obožava svog Stvoritelja.

Kada bi čovjek bio ostavljen bez spoljašnjih uticaja, nikako ne bi mogao pomisliti da je neko od ljudi Stvoritelj ili da su kipovi, ili priroda, u stanju da stvore svemir i ljude, niti da savršeno i precizno uredi sve stvoreno, od atoma do galaksije. Još manje bi pomislili da je neko umro za njihove grijeha i sl.

U mnoštvu pravaca, ideologija i vjera, samo jedna vjera može biti prava i istinita, jer: *Zar poslije Istine ima išta osim zablude?!* (Kur'an, 10:32)

Dakle, **samo nas jedna vjera može odvesti istinskoj sreći i zadovoljstvu na oba svijeta.** Međutim, kako da saznamo koja je to vjera? Hoćemo li slijepo i subjektivno slijediti vjeru u kojoj smo odrasli, ili ćemo biti objektivni koristeći razum i logiku i prihvatiti ono što je lijepo, jednostavno, prirodno i razumno?

Na osnovu onoga što smo do sada naveli, mi sa potpunim ubjeđenjem vjerujemo i tvrdimo da čovjek koji jede, pije i ima nebrojene potrebe poput udisanja kisika, hrane ili zdravlja, ne može biti Ovaj Stvoritelj Koji je nezavisan i potpuno drugačiji od ljudi, jer čovjek ne može stvoriti ni mušicu, niti smrt svoju zaustaviti, a još manje da stvori univerzum sa svim njegovim zakonima i da se brine o istom.

Primjera radi, prema Bibliji, Isus, mir nad njim, se rodio, konzumirao hranu, umarao se, spavao, plakao, molio se, klanjao Bogu. Kada je upitan o Sudnjem danu, odgovorio je: **“A o danu tom i času niko ne zna, ni anđeli nebeski, do Otac moj sam.”** (Matej, 24:36)

Zatim, Isus, mir nad njim, za sebe nikada nije tvrdio da je Bog. Bog posjeduje savršena svojstva dok čovjek ne posjeduje. Također, u Bibliji su sadržani mnogi stihovi u kojima Isus govori i u kojima se ponaša kao osoba koja se razlikuje od Boga. Na primjer, Isus se

“spustio licem na tlo i molio” (Jevanđelje po Mateju, 26:39). Ako je Isus bio Bog, zašto bi se onda Bog spustio licem na tlo i molio? I kome se onda molio?

Još manje od čovjeka Bog može biti kip koji niti čuje niti vidi, niti ima razum, kao ni “Majka Priroda”, vatra ili životinja koja nema pameti, niti Sunce ili Mjesec koji samo rade svoj posao po ustaljenoj putanji, nemajući slobodnu volju niti mogućnost da rade drugačije.

Da bi nešto definisali kao ispravnu vjeru, u najmanju ruku, neophodno je da ta vjera bude od Boga Jedinog, da bude sačuvana, i da bude univerzalna za sve ljude.

To je bila vjera još od našeg praoca, koji je svoj porod podučavao Božijoj vjeri. A šta misliš koja je to vjera bila?

Da li je to bila vjera u trojstvo, ili u Budu, ili vjera u kipeve, ili krave, ili ljude, ili vjerovanje da Bog ne postoji? Nikako! To je bila vjera u Boga Jedinog. To je bila vjera **islam**, i svi su bili **muslimani** – odnosno **Bogu Jedinom pokorni i predani**. To je jedina Božija vjera, mimo koje drugu vjeru Stvoritelj ne prihvata.

Vjerovatno se pitaš kako je to tada bila vjera islam. Zar islam nije vjera sa kojom je došao posljednji Božiji poslanik, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem (neka su Božiji blagoslov i mir nad njim)?

Odgovor: Riječ islam dolazi od korijena arapske riječi “*istislam*” što ima značenje potpune pokornosti i predanosti. **Islam**, dakle, podrazumijeva potpunu predanost i pokornost Uzvišenom Bogu. Etimološki, izvodi se iz istog korijena kao i riječ “*selam*” koja znači mir. Te islam, uopćeno, znači **mir postignut kroz predanost i pokornost istinskom Bogu**. A musliman (ar. muslim) po značenju riječi označava osobu koja se svojevoljno u potpunosti pokorila ili predala Uzvišenom Bogu.

Zato islam nije neka nova vjera, već je to jedna te ista Istina koju je Uzvišeni Bog objavljivao preko svojih poslanika svakom narodu, među njima i Musau (Mojsiju), Isau (Isusu), i posljednjem Muhammedu, neka je na sve njih mir, sa istom porukom: **Jedino obožavajte istinskog Boga i slijedite Njegovu uputu.**

Prethodne Božije upute su vremenom prolazile kroz izmjenе, iskrivljavanja i nestajanja, kao što je slučaj sa jevrejskim i kršćanskim svetim knjigama, kojih danas ima mnogo verzija, i u kojima ima mnoštvo grešaka, međusobnih protivrječnosti i isključivosti, što tvrde i sami njihovi istraživači.⁹

S tim u vezi, spomenut ćemo citat jednog od najuticajnijih učenjaka Biblije, doktora Bruce Metzger-a koji kaže: *“Od oko 5000 grčkih rukopisa Novog Zavjeta u cjelini ili dijelovima za koje znamo danas, ne postoje dva od njih koji se slažu u svim riječima. Suočavajući se sa masom protivrječnih tekstova, urednici se moraju odlučiti koji tekstovi zaslužuju da uđu u Novi Zavjet, a koje će potisnuti.”*¹⁰

Zamislite samo problema, kada ljudi moraju odlučivati šta zaslužuje da bude Božija riječ, a šta ne.

U Starom Zavjetu, dio Biblije u kojeg vjeruju i jevreji i kršćani, stoji:

1. Da je časni vjerovjesnik Lot (Lut), mir nad njim, bio opijen od strane njegove dvije kćeri i da je imao odnos sa njima, te da su obje onda ostale trudne. (Biblija, Postanak, 19:30-38)

2. Da je David (Davud), mir nad njim, počinio blud sa tuđom ženom, te je iz tog odnosa zaniijela. Zatim je on na prevaru ubio njenog muža i uzeo je sebi za ženu. (Druga knjiga o Samuilu, 11:1-27)

⁹ Vidjeti: *Trijumf istine*, Rahmetullah Hindi.

¹⁰ Vidjeti: *A Textual Commentary on the Greek New Testament*, Bruce Metzger, 1994, str. 11.

3. Da je Solomun (Sulejman), mir nad njim, koncem svoga života postao otpadnik od vjere, robovao idolima i sagradio im hramove u kojima će ih obožavati. (Prva knjiga o Carevima, 11:1-13)

4. Da je Aron (Harun), mir nad njim, napravio tele Izraelcima, da ga je lično obožavao i njima naredio da mu se klanjaju. (Izlazak, 32:1-6)

Koliko paradoksalno zvuči da Bog ljudima šalje poslanike, ali oni su zli, preljubnici, ubojice, prevaranti. Da li ovo može biti Božija riječ, ti donesi sud o tome.

Dakle, prethodne Božije objave su vremenom prolazile kroz izmjene, iskrivljavanja i nestajanja jer je njihovo čuvanje bilo prepušteno ljudima, a i same su bile lokalnog karaktera, tj. nisu bile objava cijelom čovječanstvu, tako da nakon što su odradile svoju misiju nije bilo ni obavezno da budu sačuvane.

Zatim je Uzvišeni Stvoritelj poslao **konačnu Objavu – Kur'an** kao čuvara i pečat svim prethodnim, za sve ljude do Sudnjega dana, u kojoj su sadržani temelji svakog dobra, upute, normi i Božanskih zakona i koja je, za razliku od prethodnih svetih knjiga, sačuvana u originalnom obliku slovo po slovo, jer je njeno čuvanje zagaran-tovao sam Stvoritelj, kao što nas obavještava:

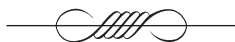
“A ti (Muhammede) kazuj iz Knjige Gospodara svoga ono što ti se objavljuje, Njegovim riječima nema preinačitelja (onoga koji će ih promijeniti, izvitoperiti, falsificirati)...” (Kur'an, 18:27)

Dakle, Uzvišeni Stvoritelj je iz Svoje neizmjerne milosti i ap-solutne mudrosti cijelom čovječanstvu do Sudnjeg dana objavio islam kao savršenu vjeru i kompletan sistem života, i učinio ga sta-zom koja vodi savršenoj sreći na oba svijeta. U tom značenju islam predstavlja ono sa čime je Uzvišeni Bog poslao posljednjeg poslan-ika, Muhammeda ﷺ, nakon kojeg nema više poslanika.

Islam je vjera koja je objavljena cijelom čovječanstvu do Sudnjeg dana. Ta konačna, ispravna, savršena i univerzalna vjera se manifestuje kroz Božiju Knjigu – **Kur'an**, koja predstavlja Božiji direktan govor po izrazu i značenju, i **Sunnet** – praksu posljednjeg Božijeg poslanika, Muhammeda ﷺ, koji sadrži sve ono što je radio i govorio i šutnjom odobrio, onako kako ga je Uzvišeni podučio. Sunnet Božijeg Poslanika je sakupljen u hadiskim zbirkama koje su očuvane do našeg vremena i raširene po cijelom svijetu, i predstavljaju nepresušni izvor mudrosti, uputa i pouka za one koji razuma imaju.

Uzvišeni Allah je svim poslanicima davao dokaze po kojima bi se njihovi narodi mogli uvjeriti u to da su oni doista poslani od Boga. Ti dokazi koji su poslani zadnjem poslaniku Muhammedu ﷺ su sakupljeni u Kur'anu i Sunnetu, i još uvijek se crpe čuda iz ta dva izvora i otkrivaju nepobitni dokazi istinitosti islama, zbog čega mnogi naučnici i intelektualci, ali i šire mase, primaju islam širom svijeta i nalaze svoj smiraj u njemu, jer pored spomenutog čistog monoteizma, postoje jasni i nepobitni dokazi da je Kur'an Božija riječ.

Uzvišeni Allah kaže:

***“Mi ćemo im pružati dokaze Naše u prostranstvima svemirskim,
a i u njima samima, dok im ne bude jasno da je Kur'an istina.”***

(Kur'an, 41:53)

NEPOBITNI DOKAZI DA JE KUR'AN BOŽIJA RIJEČ

Božija mudrost je iziskivala da Objavu šalje čovjeku preko nekog iz njegove vrste, kao i da je odlikuje nad onim što nije objava jer, u suprotnom, ljudi ne bi Objavu mogli nikako razlikovati od zablude. Zato je poslanicima davao razne dokaze i čuda, kao što je i u samoj Uputi pohranjivao ono što će ljudima ukazati da se radi o istini. Inače, da nije toga, mogao bi bilo ko od ljudi tvrditi da je Božiji poslanik i da ga je Allah poslao.

S obzirom da je Muhammed ﷺ posljednji Božiji poslanik, poslan čitavom čovječanstvu, i poruka koju je on dostavio je do Kraja svijeta, čudo koje mu je dato može da se ispituje, a ljudi svih vremena nakon njegove objave mogu da ga provjeravaju i izučavaju. Zato je Kur'an primjeren svakom vremenu u kome opstoji.

Dakle, postoje jasni dokazi, za razumom obdarene, da je Kur'an Božija riječ. Ti se dokazi ogledaju u **spominjanju naučnih činjenica** koje čovjek bez Objave nikako nije mogao znati u to vrijeme, prije više od 1400 godina, iz raznih oblasti, a koje se nastavljaju otkrivati do današnjeg dana; zatim u **obavijestima** o onome što će se desiti, a koje su se ispunjavale bez greške; zatim u **stilistici** posljednje Objave koja je izazov ljudima do Sudnjeg dana; zatim u **savršenstvu sistema** kojeg je donijela posljednja Objava za sve aspekte života, od najobičnijih svakodnevnih poslova do uređenja najviših instanci vlasti. O svemu tome su ispisani mnogobrojni to-

movi knjiga, i nastavljaju se ispisivati. Ukratko, Kur'an je čudo nad čudima.

Najracionalnije objašnjenje za mnoge jedinstvene i čudesne aspekte Kur'ana je da može biti jedino od Boga.

Uzvišeni kaže: *“A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protiv-rječnosti.”* (Kur'an, 4:82)¹¹

KUR'AN I SAVREMENA NAUKA

Radi boljeg razumijevanja naučnog čuda Kur'ana potrebno je spomenuti da je Kur'an objavljen u 7. stoljeću nove ere, kada nije bilo teleskopa, mikroskopa niti bilo čega sličnog današnjoj tehnologiji.

Za nas muslimane Kur'an je kriterijum suđenja ili rastavljanja dobra od zla, i on je ujedno i naše mjerilo istine. Međutim, za jednog obrazovanijeg čovjeka, koji je ateista, naučno znanje je univerzalni test u koji on vjeruje. Stoga ćemo ovdje, ukratko, spomenuti

11 S obzirom da je Časni Kur'an objavljen na arapskom jeziku, bitno je napomenuti da je Kur'an i nemoguće u potpunosti prevesti na bilo koji drugi jezik. Svi dosadašnji naponi na tom planu predstavljaju samo pokušaje prezentovanja i približavanja značenja Kur'ana ljudima čiji maternji jezik nije arapski. Zato su svi ljudi, a pogotovo muslimani pozvani ovladati učenjem Kur'ana na arapskom jeziku. A osim toga, za potpunije razumijevanje kur'anskog teksta, posebno onima koji ga prvi put čitaju ili proučavaju, potreban je tefsir (komentar) kako ne bi došli do pogrešnih zaključaka. Posebno zato jer mnogo je zlonamjernih ljudi koji žele da ospore Kur'an, na način što ga pogrešno prevode ili citiraju van njegovog konteksta. Međutim, to se lahko otkrije i na sve njihove potvore i poturanja lahko se odgovori.

neke od ajeta (odlomaka) iz Kur'ana koji govore o naučnim činjenicama, otkrivenim u modernom dobu.

Uzvišeni Allah kaže: *“Mi ćemo im pružati dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samima, dok im ne bude jasno da je Kur'an istina.”* (Kur'an, 41:53)

ŠIRENJE KOSMOSA

Uzvišeni Allah kaže: *“Mi¹² smo nebo snagom sazdali, i Mi smo, uistinu, Proširitelji.”* (Kur'an, 51:47)

Otkriće da se kosmos širi bila je jedna od najvećih intelektualnih revolucija dvadesetog stoljeća. Kur'an spominje širenje kosmosa prije nego je čovjek čak i naučio kako napraviti teleskop.

SUNČEVO KRETANJE

Uzvišeni Allah, u više ajeta govori o kretanju Sunca, a u jednom od njih kaže: *“I Sunce se kreće do svoje određene granice, to je odredba Silnoga i Sveznajućeg.”* (Kur'an, 36:38)

Uvjerenje da je Sunce nepokretno u centru Sunčevog sistema i da se planete okreću oko njega je bilo široko rasprostranjeno sve do 20. stoljeća. Međutim, danas je ustanovljena naučna činjenica da Sunce nije stacionarno već da se i ono kreće, a o čemu nam je Kur'an govorio još prije 1400 godina.

12 Ovdje je bitno napomenuti da u arapskom jeziku postoje dva tipa plurala (množine). Prvi plural je numerički i odnosi se na nešto čija količina je više od jedan. Drugi tip je plural poštovanja. Kada Uzvišeni Bog govori o Sebi u Kur'anu i koristi arapsku zamjenicu “nahnu”, što znači Mi, koristi je isključivo kao plural poštovanja.

NEMIJEŠANJE MORA

Uzvišeni Allah kaže: ***“Pustio je dva mora da se susreću, između njih je pregrada i ona se ne miješaju.”*** (Kur'an, 51:47)

Fizička sila zvana površinski napon onemogućuje vode susjednih mora da se pomiješaju zbog razlike u gustini ovih voda, kao da je u pitanju tanak zid između njih. Ova, Kur'anom saopćena, karakteristika mora otkrivena je tek u nedavnoj prošlosti od strane okeanografa.

TAMA U DUBINAMA OKEANA

Uzvišeni Allah, govoreći o djelima nevjernika, kaže: ***“...ili su kao tmine u dubokom moru koje prekrivaju talasi iznad kojih su drugi talasi, a iznad kojih su oblaci; sve tmine jedne iznad drugih. Ako bi izvadio ruku skoro da je ne bi vidio - a onaj kome Allah ne da svjetlo neće svjetla ni imati.”*** (Kur'an, 24:39-40)

Ljudi nisu u stanju da bez pomoći rone više od 20-30 metara, i ne mogu preživjeti u dubinskim okeanskim regionima na dubinama većim od 200 metara. Stoga su naučnici tek u novije vrijeme bili u stanju da, pomoću moderne opreme, potvrde da je u dubinama mora tama.

RAZVOJ EMBRIONA ČOVJEKA

Uzvišeni Allah kaže: ***“Mi smo, zaista, čovjeka od uzorka gline stvorili, zatim činimo da kao kap sjemena u stanište pripremljeno dospije, pa onda kap sjemena ugruškom stvorimo, zatim od ugruška zakvačak stvorimo, pa od zakvačka kosti stvorimo, a onda kosti mesom zaodjenemo, i poslije ga, kao drugo stvorenje, oformimo, pa neka je uzvišen Allah, Najbolji Stvoritelj!”*** (Kur'an, 23:12-14)

Jasno je da su ove tvrdnje morale doći od Allaha zbog toga što gotovo sve od navedenog znanja nije otkriveno ni mnogo stoljeća nakon objavljivanja Kur'ana.

OTISCI PRSTIJU

Uzvišeni Allah kaže: *“Zar čovjek misli da kosti njegove nećemo sakupiti? Svakako, Mi možemo urediti jagodice prstiju njegovih ponovo.”* (Kur'an, 75:3-4)

Stvoritelju ne samo da je lahko i moguće da ponovo oživi ljude nakon što kosti istruhnu, već nam posebno skreće pažnju na ponovno stvaranje jagodica prstiju. U vrijeme kada je objavljen ovaj ajet, jagodice prstiju nisu predstavljale ništa značajno. Tek krajem 19. stoljeća naučnici su otkrili da svaki čovjek posjeduje različite otiske prstiju, čak i blizanci.

KUR'ANSKO OBAVJEŠTAVANJE O BUDUĆIM DOGAĐAJIMA KOJI SU SE OBISTINILI

Uporedo sa naučnim činjenicama, a koje nije mogao znati ni jedan čovjek tog vremena, Kur'an govori i o budućim događajima koji su se obistinili, što je, također, dokaz da je Kur'an od Sveznajućeg Allaha.

POBJEDA VIZANTIJACA

Uzvišeni Allah kaže: *“Vizantijci su pobijeđeni, u susjednoj (nanižoj) zemlji, ali oni će poslije poraza svoga sigurno pobijediti, za nekoliko godina.”* (Kur'an, 30:2-4)

Ovi ajeti su objavljeni nakon što su Persijanci žestoko porazili Vizantijce (Rimljane), toliko da je Rimsko imperija došla do tačke raspadanja. Međutim, nakon sedam godina, 627. godine, dolazi vijest o velikoj pobjedi Vizantijaca nad Persijancima.

OBAVIJEST O TOME DA ĆE EBU LEHEB UMRIJETI KAO NEVJERNIK

Uzvišeni Allah kaže: ***“Neka propadne Ebu Leheb, i propao je! Neće mu biti od koristi imetak njegov, a ni ono što je stekao, ući će on sigurno u vatru rasplamsalu, i žena njegova što drvlje nosi; o vratu njenom bit će uže od ličine usukane.”*** (Kur'an, 111:1-5)

Allahov Poslanik ﷺ imao je amidžu koji je bio poznat po nadimku *Ebu Leheb*. On je bio jedan od najžešćih neprijatelja islama. Uzvišeni Allah je objavio poglavlje u kojem se govori da će Ebu Leheb i njegova žena biti stanovnici Vatre.

Oni su živjeli dugo godina nakon objave ovog poglavlja i umrli su kao nevjernici. Nisu mogli čak ni licemjerno da prihvate islam. A sve što je trebao Ebu Leheb je samo da kaže da je prihvatio islam i time bi mogao reći da je Kur'an pogriješio, te da nije od Boga. Međutim, i pored dugo vremena, desetak godina, i borbe protiv islama na sve načine, on to nije mogao jer Kur'an je Istina od Allaha Sveznajućeg.

NENADMAŠNI JEZIČKI STIL KUR'ANA

Arap su od davnina bili poznati po tome da vole stilistiku, književnost, pjesništvo i govorništvo, i upravo od najvećih čudesa Kur'ana je i to da su Arapi ostali nemoćni pred njegovim jezičkim savršenstvom. Niko od njih nije mogao doći ni sa čim sličnim, iako je Kur'an sačinjen od istih slova i riječi od kojih se sastoji govor Arapa.

Uzvišeni Allah kaže: *“Zar oni da govore: ‘Izmišlja ga!’– Ne, nego oni neće da vjeruju; zato neka oni sastave govor sličan Kur'anu, ako istinu govore!”* (Kur'an, 52:33-34)

Neki od aspekata koji ukazuju na nenadmašni jezički stil Kur'ana su:

- Jezik Kur'ana je najjasniji, punoznačan, razumljiv, nenadmašan, čudesan, i kroz čitav Kur'an prostire se najveći mogući standard govora.
- Ne odstupa od istine i još uvijek zadržava svoju elokventnost u potpunosti, ritam i stil koji je apsolutno drugačiji od ljudske poezije i literature.
- Kur'an obuhvata veliki opseg značenja u nevjerovatno malom broju riječi, a ipak ne gubi svoj šarm i veličanstvo.
- Mogućnost Kur'ana da se obraća mnoštvu ljudi. Isti ajet Kur'ana je cijenjen i od intelektualca kao i od običnog čovjeka.
- Svaki ljudski govor istroši se ako se ponavlja. Kur'an, koliko god da se iznova čita svaki put razotkriva nove mudrosti.
- Slušanje Kur'ana na arapskom ostavlja jak uticaj. Iz tog razloga mnogi, koji čak nisu Arapi i koji ne znaju ni govori-

ti ni pisati arapski, ganuti su kada slušaju Kur'an. U milozvuku Božije riječi leži snaga koja dotiče dubinu duše i kod mnogih izaziva suze, čak i ako se ne razumiju značenja kur'anskih riječi. Poslušajte!

Jedan od aspekata nadnaravnosti Kur'ana koji je otkriven u novije vrijeme, i još uvijek se istražuje, je **matematički fenomen** u Kur'anu. Jedan od primjera ovog čuda je da su određene riječi na krajnje čudesan način u međusobnom odnosu. Primjera radi:

1. Broj ponavljanja riječi **dunjaluk** (ovaj svijet) i **ahiret** (onaj svijet) je isti, ponavljaju se po 115 puta.
2. Korijen riječi **meleki** (anđeli) se spominje 88 puta, a isto tako se korijen riječi **šejtani** (đavoli) spominje 88 puta.
3. Riječ **sedam nebesa** se spominje 7 puta. Riječ **salavat** što znači namazi (molitve) ponavlja se 5 puta, koliko je i obaveznih dnevnih namaza.
4. Sura **En-Neml** je 27. sura u Kur'anu, ima 93 ajeta, i počinje sa dva slova T i S (Ta-Sin). Ako izbrojimo koliko puta je slovo T upotrijebljeno u cijeloj suri, dobijemo da je to 27 puta, a ako brojimo koliko puta je upotrijebljeno slovo S dobijemo 93 puta, baš kao redosljed sure 27 i broj ajeta 93.
5. Uzvišeni Allah kaže: **Primjer Isaov (Isusov) doista je kod Allaha isti kao i primjer Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" – i on bi.** (Kur'an, 3:59) Božiji poslanik Isa slični Ademu sa mnogo aspekata. Obojica su stvoreni bez oca, obojica su bili Božiji vjerovjesnici, i u rađanju obojice je Božije čudo i dokaz Allahove savršene moći. Međutim, broj sličnosti u Kur'anu između njih dvojice je mnogo veći. Ukoliko bi istraživali u Kur'anu koliko je puta Isaovo ime spomenuto, pronašli bismo da je to 25 puta, isto tako Ademovo ime je spomenuto 25 puta, a do spomenutog ajeta obojica su

spomenuti po 7 puta, i još mnogo drugih sličnosti. Slavljen neka je Allah!

Ovakvih zadivljujućih primjera je veliki broj, ali zbog prostora spomenuli smo samo neke, ne ulazeći u detalje kojih ima mnogo. Istraživanja na ovom polju još uvijek traju, jer Kur'anska čuda i divljenje prema Kur'anu se ne mogu iscrpiti.

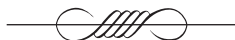
KUR'AN KAO SVEOBUHVAATNI SISTEM ŽIVOTA

Veličanstveni Kur'an došao je sa savršenim vjerezakonom čijom primjenom se **otklanja od ljudi svaki oblik štete, a pribavlja im ono što je korist i dobro za njih.** To je vjerezakon koji je izveo najbolji narod koji se ikada pojavio među čovječanstvom. On obuhvata sve aspekte života, od uređenja najviših instanci vlasti do najobičnijih svakodnevnih poslova. On daje ili upućuje na rješenje svakog problema u različitim mjestima i vremenima. **U njemu je naša životna uputa i ključ spasa na onom vječnom svijetu.**

Na kraju, jedina logična mogućnost, koja se nameće sama od sebe, je da su jedinstvenost i porijeklo Kur'ana mogli doći isključivo od Boga Jedinog. Baš kao što Allah kaže:

“Objavljivanje Knjige od Allaha je Silnog i Mudrog! Mi ti (Muhammede) doista objavljujemo Knjigu, sa Istinom...” (Kur'an, 39:1-2)

NEPOBITNI DOKAZI DA JE MUHAMMED ﷺ ALLAHOV POSLANIK

Prije nego započnemo ovo poglavlje, posebno me dojmila priča jednog mladog kršćanina iz Amerike, koji je nakon što je pročitao Kur'an, otišao odmah da prihvati islam. Imam mu je rekao da mora potvrditi dvije stvari: da postoji samo Jedan istinski Bog i da je Muhammed ﷺ Božiji poslanik, a onda ga je pozvao da mu kaže nešto više o Muhammedu. Mladić je rekao da nema potrebe osim da mu odgovori na jedno pitanje: "Da li je Muhammed došao sa Kur'anom?" Imam je odgovorio potvrdno, a mladić je onda rekao: "Ako nam je preko njega došla ova Knjiga, onda je on ono što tvrdi da jeste. To je sav dokaz koji mi je potreban!" I tada je posvjedočio da postaje musliman.¹³

Kur'an je dovoljan dokaz da je Muhammed ﷺ Allahov poslanik, ali i pored toga spomenut ćemo neke od dokaza koji to potvrđuju.¹⁴

13 Video serijal: "Kur'anom upućen III (treća sezona)", Fehd El-Kenderi, 12. epizoda, YT kanal - Poziv Istine.

14 Vidjeti: *Neporecivi argumenti o istinitosti Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstva*, Abdul-Muhsin bin Zejn el-Mutajri, Sarajevo, 2011.

NJEGOV DOLAZAK NAGOVIJESTILE SU PRETHODNE KNJIGE

Jevreji su očekivali dolazak poslanika i u detalje su, iz svojih svetih spisa, znali kako će izgledati, međutim kada se pojavio među Arapima, odbili su da ga slijede zbog mržnje i zavisti, zato što nije od njih.

Poslanikova supruga Safija, Allah bio zadovoljan njom, čiji je otac bio ugledni medinski Jevrej, pripovijeda da je čula svoga amidžu Ebu Jasira kako pita njenog oca: "Je li to on?" Hujjej odgovori: "Jeste, tako mi Boga!" Ebu Jasir priupita: "U potpunosti si ga prepoznao po osobinama i opisu?" "Da", reče Hujjej. "Kako ćeš postupiti prema njemu?", opet upita Ebu Jasir. "Tako mi Boga, bit ću mu neprijatelj dok god budem živ!", odgovori Hujjej. (*Delailun-nubuvve od Bejhекijja, 2/403*)

MUDŽIZE (ČUDA) KOJIMA JE ALLAH POMOGAO SVOGA POSLANIKA

Uzvišeni Allah ne daje natprirodna djela onima koji lažno tvrde da su Božiji poslanici, već tim djelima isključivo pomaže Svoje poslanike kako bi dokazali istinitost svoje misije.

Mnogi islamski učenjaci napisali su djela koja tematski tretiraju mudžize Muhammeda ﷺ. Ukupni broj mudžiza koje se spominju u knjigama nadmašuju brojku od hiljadu, poput povećanja hrane,

liječenja bolesnih, jecanja panja i dr. Svakako najveća mudžiza je Kur'an.

Nema sumnje da su sve te mudžize nepobitni dokazi o istinitosti poslanstva Muhammeda ﷺ, s obzirom da nadnaravno i nadljudsko djelo ne može učiniti obično stvorenje. Takva djela dolaze isključivo od Uzvišenog Allaha!

DESET HERAKLIJEVIH PITANJA

Običaj Muhammeda ﷺ je bio da šalje pisma vladarima pozivajući ih u vjerovanje u jednog Allaha i Sudnji dan, te da je on posljednji poslanik kojeg je Allah Uzvišeni poslao. Jedan od takvih vladara kojima je Poslanik poslao pismo jeste i Herakle, vladar Vizantije. Kada mu je stiglo pismo, želio je da sazna da li je Poslanik iskren pa je koristio metod u kojem je postavio neka pitanja iz kojih je spoznao istinitost Vjerovjesnika i njegovog poslanstva.

Nakon što je Herakle ispitao Ebu Sufjana, koji je tada bio jedan od najvećih neprijatelja islama i muslimana, rekao mu je:

“1. Pitao sam te za njegovo porijeklo, a ti si rekao da je on među vama uglednog porijekla. To je slučaj svih poslanika, oni se pojavljuju između uglednika svog naroda.

2. Dalje sam te pitao da li je neko od njegovih predaka bio vladar, a ti si izjavio da nije, a da jeste – kažem – neko od njegovih bio vladar, rekao bih da je on čovjek koji traži vlast predaka.

3. Pitao sam te o njegovim sljedbenicima – da li ga slijede ljudi od položaja ili siromašni, pa si rekao da ga slijede siromašni; a oni su bili sljedbenici svih poslanika.

4. Pitao sam jeste li ga sumnjičili za laž prije nego što je počeo govoriti ono što sada govori, a ti si odgovorio: “Ne”, pa držim zsigurno kada nije lagao na narod, kako bi sada lagao na Allaha.

5. Pitao sam te da li neko od njegovih sljedbenika napusti njegovu vjeru iz mržnje prema njoj nakon što ju je primio, pa si odgovorio da ne napušta. Tako je vjerovanje kada se njegova ljupkost ulije i ovlada u ljudskim srcima.

6. Pitao sam još da li se njihov broj povećava ili umanjuje, a ti si rekao da se povećava. Takav je slučaj sa vjerom dok se ne upotpuni.

7. Pitao sam te da li ratujete sa njim pa si potvrdio da ratujete, da je ishod promjenljiv, pa nekad vi pobijedite, a nekad on. Takvi su poslanici, budu iskušavani, ali na kraju pobijede.

8. Pitao sam te da li krši zadanu riječ, a ti si odgovorio da ne krši. Takvi su poslanici, oni ne krše datu riječ.

9. Pitao sam te da li je takvo što rekao neko prije njega, pa si rekao da nije; kažem: da je prije njega neko to već rekao, pomislio bih da čovjek slijedi govor koji je rečen prije njega.”

10. Zatim je (Herakle) upitao: “A šta vam naređuje?” “Naređuje nam namaz, zekat, održavanje rodbinskih veza i čednost”, odgovori Ebu Sufjan.

Herakle reče: “Ako je istina ono što kažeš o njemu, on je zaista vjerovjesnik. Znao sam da će se pojaviti, ali nisam mislio da će biti (jedan) od vas. Da znam da ću moći do njega doći, volio bih se s njim susresti. Da sam uz njega, noge bih mu prao. On će uskoro zavladati ovim tlom pod mojim nogama.” (*Buhari, br. 4188; i Muslim, br. 3322*)

SAVRŠENOST POSLANIKOVOG ﷺ MORALA

Među najjasnije dokaze neizostavno ubrajamo njegove visoke moralne osobine, njegov ahlak, dobroćudnost i njegovu prirodnost. On je bio najljepšeg morala i ponašanja. I prije nego mu je objavljen Kur'an, Uzvišeni Allah ga je sačuvao od svih paganskih običaja i svih mahana podarivši mu najljepše ponašanje, te ga je njegov narod prozvao nadimkom *El-Emin* (pouzdani, povjerljivi) i *Es-Sadik* (istinoljubivi) zbog toga što su kod njega uvidjeli povjerljivost, iskren govor i čistotu. Uživao je veliki ugled u svom narodu. Kada bi se ljudi u nečemu razišli, došli bi njemu da im presudi.

Skromnost i lijepo vladanje bili su njegova praksa. Allahov Poslanik ﷺ je sam obavljao mnoge kućne poslove, muzao bi ovce, popravljao obuću, krpio odjeću i jeo zajedno sa svojim slugom. On je lično odlazio na pijacu i kupovao što mu treba i nije ga bilo stid da na ruci nosi posudu. Rukovao se i sa bogatim i sa siromašnim. Prvi je selam nazivao koga god da je sreo, svejedno radilo se o mlađem ili starijem. Kada god bi ga neko pozvao, odazivao se na poziv i nikada nije omalovažavao hranu na koju bi bio pozvan. Bio je lijepe naravi, prijatan u društvu, vedra lica, ozbiljan, ali odmjeran, skroman, i nije dozvoljavao da se ponizi, darežljiv, ali ne i rasipan. Bio je osjećajan i nježan. Nije zabilježeno da se Poslanik ﷺ ikada ikome osvetio zbog uvrede ili nepravde koja je nanesena lično njemu. Također, nije zabilježeno da je ikada udario slugu ili ženu.

POSLANIKOV ﷺ PORODIČNI ŽIVOT

Osoba koja je lažac možda i može skriti svoju laž u svom izvan-porodičnom životu gdje ga niko ne može razotkriti. Međutim, to se ne može kazati i za porodični život uz njegovu suprugu. Tu obično prestaju sve formalnosti i pokazuje se prava slika čovjeka, i obično je supruga najznanija osoba o čovjeku. Iako je Vjerovjesnik ﷺ imao više žena, niti od jedne od njih se ne prenosi nešto loše vezano za njegov privatni život. One pripovijedaju o životu kakvim se može opisati samo savršen čovjek!

NIJE ISKORIŠTAVAO PRILIKE ZA PREVLAŠT I NADMOĆ

U određenim situacijama Vjerovjesnik ﷺ je imao izuzetne prilike da postigne prevlast, nadmoć i da se uzdigne nad ljudima. Međutim, nikada to nije želio učiniti. A da je bio lažac, bez ikakve sumnje iskoristio bi svaku, pa i najmanju ponuđenu priliku.

Francuski orijentalista Emil Dermenghem kaže: “Muhammedu je rođen sin Ibrahim, pa je umro još kao malo dijete. Mnogo je bio tužan zbog njegove smrti. Ukopao ga je vlastitim rukama. Njegova smrt podudarila se sa pomračenjem Sunca, pa su muslimani kazali: ‘Desilo se pomračenje zbog Ibrahimove smrti!’ Međutim, vidjevši o čemu se radi, iz velikodušnosti, Muhammed je takvu tvrdnju negirao, rekavši: *‘Sunce i Mjesec su, doista, dva Allahova zna-*

*menja koja se ne pomračuju ni zbog smrti niti zbog nečijeg života...’ Ri-
jeći poput ovih ne mogu doći iz usta lašca i prevaranta...”¹⁵*

ZAŠTITA OD SVIH SPLETKI KOJE SU MU KOVANE I SPAS OD SVIH POKUŠAJA ATENTATA

Prenosi se da je Aiša, radijallahu anha, kazala: “Vjerovjesnik ﷺ je imao svoje ljude koji su ga štitili sve dok nije objavljen ajet: ‘...a Allah će te od ljudi štititi.’ Nakon njega izvirio je iz šatora i povikao im: ‘O ljudi, idite jer me je Allah stavio pod Svoju zaštitu.’” (El-Hakim u *Mustedreku*)

Da li bi osoba koja nije bila na istini, u vrijeme kada su nevjernici pokušavali da je ubiju, ovako postupila? Ovakvo što mogla je učiniti isključivo osoba kojoj je pruženo sigurno i pouzdano utočište. Poslanik ﷺ je imao pouzdanje u Allaha da će ga štititi od svih opasnosti, kako bi u potpunosti mogao dostaviti Njegovu vjeru.

15 Vidjeti: *Hajatu Muhammedin*, Emil Dermenghem, str. 318.

ODRICANJE OD OSTVARIVANJA LIČNE KORISTI

U argumente o istinitosti Vjerovjesnika ﷺ ubraja se i njegovo odricanje od ostvarivanja ličnih koristi koje su mu nailazile u toku misije. Uzvišeni Allah istakao je ovaj argument u riječima: *“Ne tražim ja od vas za ovo nikakvu nagradu i ja ne dodajem preko onog čime me je Allah obavezao.”* (Kur'an, Sad, 86)

Kada su ovosvjetski ukrasi i život u pitanju, bio je najskromniji čovjek! Nikada nije volio da ga ljudi uzdižu iznad njegovog stepena. Kada bi ulazio, ne bi volio da iko pred njim ustaje. Nije volio da iko stoji iznad njegove glave, kao što se činilo sa kraljevima i carevima. Ponekad bi se dešavalo da prođu i po tri mjeseca, a da se u kući Allahovog Poslanika ﷺ ništa ne skuha od hrane. Hranili bi se hurmama i vodom.

POSLANIKOVO ﷺ IZVJEŠTAVANJE O ONOME ŠTO JE BILO NEPOZNATO

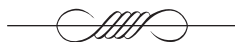
U dokaze o istinitosti Vjerovjesnika ﷺ ubraja se i njegovo izvještavanje o onome što će se dogoditi u budućnosti. Mnoge ashabe obradovao je Džennetom, pa su umrli sa pravim vjerovanjem, imanom. Za neke ljude kazao je da će biti stanovnici Vatre, pa su oni umrli kao nevjernici. Također, obavijestio je o mnogim malim predznacima Sudnjeg dana koji su se obistinili.

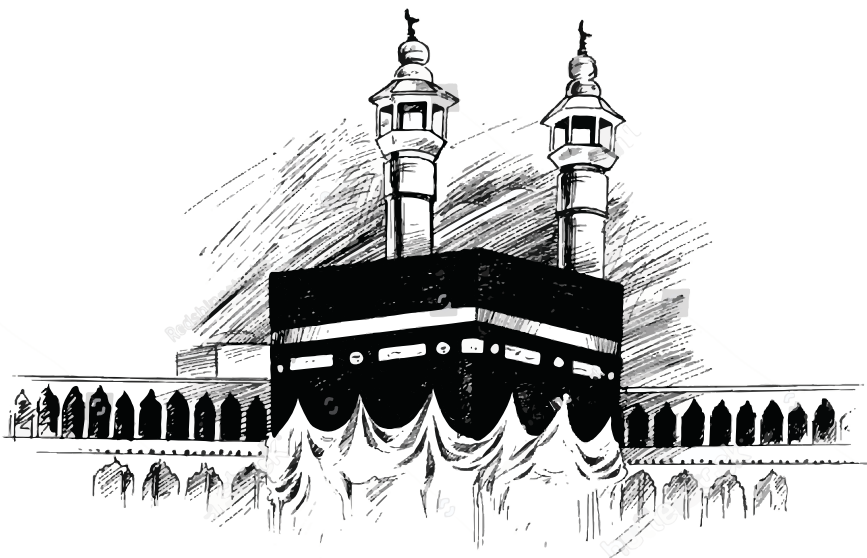
Sva navedena izvješća o budućnosti obistinila su se nakon nje-gove smrti, a to se nije moglo znati bez Objave. Takvih primjera je mnogo, te ćemo spomenuti samo neke.

O prestanku hilafeta Poslanik ﷺ je rekao: **“Hilafet će nakon mene trajati trideset godina, zatim će postati kraljevstvo.”** (*Ebu Davud, 4646 i 4647; Ahmed 5/221; El-Hakim 1/71 i 145*) Upravo tako se i desilo! Halife su vladali 30 godina (Ebu Bekr 2 godine i 3 mjeseca, Omer 10 godina i 6 mjeseci, Osman 12 godina, Alija 4 godine i 9 mjeseci i Hasan, sin Alije, 6 mjeseci, a potom je nastupilo nasljedno kraljevstvo.

U jednom od najtežih trenutaka za muslimane, kada su kopali kanal, kako bi se odbranili od saveza arapskih i jevrejskih plemena koji je brojio oko 10 000 ljudi, a koji su željeli da istrijebe muslimane i završe sa njima, a kojih tek bijaše oko 3000, Allahov Poslanik ﷺ, razbijajući jednu veliku stijenu koja im se poprijecila, je rekao: **“Allahu ekber! Dati su mi ključevi Šama! Tako mi Allaha, ovog trena gledam u njegove crvene dvore!”** Zatim je udario drugi put i rekao: **“Allahu ekber! Dati su mi ključevi Persije! I tako mi Allaha, vidim bijeli zamak u Medainu!”** A kada je udario treći put, rekao je: **“Allahu ekber! Dati su mi ključevi Jemena! Tako mi Allaha, ovog trenutka sa ovoga mjesta vidim vrata San’e!”** (*En-Nesai’, Sunen El-Kubra, 8858*)

U roku od samo par decenija, sve ovo se obistinilo! Kako? Jer je Muhammed ﷺ bio obaviješten od Sveznajućeg – Allaha Uzvišenog.

Islam podstiče na svako dobro, a zabranjuje svako zlo.

Ljepote islama se ne mogu pobrojati.

Kada bi ljudi istinski spoznali islam,

u njega bi u skupinama ulazili.

LJEPOTE SAVRŠENE VJERE

Jedna od karakteristika vremena u kojem živimo je borba protiv islama i muslimana. Nastoji se dokazati da je islam zaostao, da nije za naprednu civilizaciju i sl. Naravno da se ovo “dokazivanje” ne vrši ni sa čim drugim osim s lažima na islam. Međutim, svako ko iskreno želi upoznati islam veoma će se lahko uvjeriti da on nije ništa drugo do put ka sreći na oba svijeta.

Islam podstiče na svako dobro, a zabranjuje svako zlo. On se obraća fitri (ljudskoj prirodi), ljudskom razumu, razvija ljudske ambicije i podstiče ih na najuzvišenije ciljeve, postavlja pravila i norme ponašanja, određuje i osvjetljava put cijelom čovječanstvu.

Muslimani su u ovome vremenu, štaviše, cijeli svijet je u velikoj potrebi za pojašnjavanjem Allahove vjere i njenih ljepota, jer kada bi ljudi istinski spoznali ovu vjeru, u nju bi u skupinama ulazili.

Ovom prilikom treba napomenuti da se ljepote islama ne mogu pobrojati, otuda što se ljepota ove vjere i njena savršenost ogledaju u svakoj naredbi i zabrani, kao i u opštim i detaljnim propisima. Zato ćemo ovdje u kratkim crtama pokušati ukazati na neke od ljepota islama.

NEKE ODLIKE ISLAMA

SAVRŠENSTVO

Prvo čime se odlikuje islam jeste da je on savršen, jer je od Gospodara, Mudrog i Sveznajućeg, i nije djelo stvorenja. Zbog toga je islam daleko od svake manjkavosti. Uzvišeni Allah najbolje poznaje šta je potrebno čovječanstvu, zato je slijeđenje islama osnova napretka i sreće. **Cilj islamskog vjerzakona je uklanjanje svake štete i ostvarivanje svake koristi.**

POTPUNOST I SVEOBUH VATNOST

Islam je potpun i objavljen je cijelom čovječanstvu, svim rasama i nacijama, bez ikakve razlike. On je potpuni način ponašanja i obuhvata sve segmente života, tako da odgovara za sve generacije i sva vremena.

VALIDNOST

Islamski vjerzakon je došao kao pečat prethodnim vjerzakonima, obuhvatajući blagodati i ljepote svih tih vjerzakona, i jedino je on sada validan do Sudnjeg dana. Uzvišeni Allah kaže: *“A ko bude htio ispovijedati neku drugu vjeru mimo islama, ona mu neće biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati.”* (Kur'an, 3:85)

UMJERENOST

Islam je vjera srednjeg puta ili umjerenosti, između dvije krajnosti – pretjerivanja i nemara. Čista je od pretjerivanja i popustljivosti, strogoće i zastranjenja u krajnostima. To se ogleda u svim oblastima vjere. Ne bazira se samo na dušu, zapostavljajući tijelo, niti teži samo tijelu i materiji, zapostavljajući odgoj duše, što je slučaj sa određenim pravcima i vjerama. Naprotiv, islam je umjerenost i prirodnost, i podjednako vodi računa o svemu.

ISLAM JE VJERA MONOTEIZMA

Tevhid – potvrđivanje Božije jednoće je najveći temelj islama i najveća obaveza čovječanstva.

ISLAM JE VJERA ISTINSKOG BOGOSLUŽENJA

Uistinu je Allahovo naređivanje ibadeta (bogoslužja) jedan od najjasnijih vidova Njegove milosti i dobrote prema ljudima. Prije svega jer je to pravo Njega Koji nas je stvorio, da samo Njega obožavamo i Njemu robujemo, a zatim što je sam ibadet potreban nama kao hrana našim dušama, jer bez njega se srce ne može smiriti, te kako bismo se stalno Allaha sjećali.

ISLAM I OLAKŠAVANJE I OTKLANJANJE TEŠKOĆA

Osnova islamskog vjerzakona je olakšavanje, a neotežavanje. Islamski vjer zakon uzima u obzir stanje čovjeka prilikom raznih promjena poput: slabosti, siromaštva, putovanja i tome slično, a sve to radi toga što je sveobuhvatan i trajan, i u skladu sa ljudskom prirodom. Tako svaka razumna osoba vidi svoju dušu sposobnom

za izvršavanje onog što vjera traži, jer to ne predstavlja nikakvu teškoću niti tegobu.

Uzvišeni kaže: **“Allah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate...”** (Kur'an, El-Bekara, 185)

Muhammed ﷺ je rekao: **“Olakšavajte, a ne otežavajte, i obrađujte (sa nagradom od Allaha), a nemojte rastjeravati.”** (*Buhari i Muslim*)

ISLAM JE VJERA NAUKE I IZUČAVANJA

Islam potencira izučavanje svih vrsta znanosti koje koriste čovječanstvu. Sukob vjere i nauke zabilježen u historiji nekih religija, u islamu je nepoznanica.

Prvi objavljeni ajeti Kur'ana su: **“Uči - čitaj!”** (Kur'an, El-Alek, 1)

Muhammed ﷺ je rekao: **“Ko krene putem na kom traži nauku, Allah će mu njime olakšati put u Džennet.”** (*Muslim*)

ISLAM JE VJERA APSOLUTNE PRAVDE

Pravda je jedna od temeljnih vrijednosti islama i cilj zbog kojeg je Allah slao Svoje poslanike i objavio Svoje knjige.

Uzvišeni Allah kaže: **“Allah zahtijeva da pravedno postupate i da dobro činite.”** (Kur'an, En-Nahl, 90)

Štaviše, naredio je pravedno postupanje i prema neprijatelju. Uzvišeni kaže: **“Neka vas mržnja koju prema nekim osjećate nikako ne navede da nepravedni budete. Pravedni budite, to je najbliže čestitosti.”** (Kur'an, El-Maide, 8)

Muhammed ﷺ je rekao: **“Čuvajte se nepravde, jer će nepravda biti tama na Sudnjem danu.”** (*Muslim*)

ISLAM I JEDNAKOST MEĐU LJUDIMA

Ima li ljepše zajednice od one u kojoj svako ima svoje pravo i u kojoj su svi jednaki, a jedino što ih čini boljim jednih od drugih jeste bogobožnost?

Uzvišeni Allah kaže: *“O ljudi, Mi smo vas od muškarca i žene stvorili i plemenima i narodima vas učinili da biste se prepoznavali. Najugledniji od vas kod Allaha je onaj koji je najbogobožniji; Allah je, uistinu, Onaj Koji sve i u potpunosti zna.”* (Kur'an, El-Hudžurat, 13)

Muhammed ﷺ je rekao: *“Allah ne gleda u vaše likove i imetke, nego gleda u vaša srca i djela.”* (Muslim)

ISLAM GARANTUJE
SLOBODU VJEROVANJA

Na pravo slobode vjerovanja ukazuje govor Uzvišenog Allaha: *“Nema prisile u vjeru, Pravi put se jasno razlikuje od zablude...”* (Kur'an, El-Bekara, 256)

Od pojave islama, njegovi sljedbenici prilikom pozivanja drugih u svoje vjerovanje, nikada to nisu radili silom. Uzvišeni Allah kaže: *“Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj, i s njima na najljepši način raspravljaj!”* (Kur'an, En-Nahl, 125)

ISLAM ZAHTIJEVA
ISKRENOST U NAMJERAMA

Da bi djelo bilo prihvaćeno kod Uzvišenog Allaha mora biti učinjeno iskreno radi Njega i mora biti ispravno – po praksi Njegovog poslanika Muhammeda ﷺ.

Muhammed ﷺ je rekao: “Zaista se djela cijene prema namjerama i zaista će svaki čovjek dobiti ono što je naumio svojim djelom...” (*Buhari i Muslim*)

ISLAM PODSTIČE NA VELIČANJE I SJEĆANJE I SPOMINJANJE UZVIŠENOG STVORITELJA STALNO

Uzvišeni Allah je rekao: “...i *Allaha mnogo spominjite, da biste bili spašeni.*” (Kur'an, 62:10)

ISLAM I KAZNENO PRAVO

Islam je iz milosti propisao određene kazne u cilju očuvanja pet esencijalnih ljudskih vrijednosti: vjere, života, razuma, časti i potomstva, te očuvanje imetka. Dakle islam, osim što odvraća od zla, daje i rješenja pomoću kojih će se suzbiti zlo. Tako je islam propisao kaznu za: ubistvo, krađu, blud, konzumiranje alkohola, sijanje nereda na Zemlji itd. Zato u zemljama gdje se sprovodi islam ima najmanje počinjenih krivičnih djela.

ISLAM I NASLJEDNO PRAVO

Sistem nasljedstva u islamu daje svakome ko zaslužuje njegovo pravo i u njemu nema nepravde, jer to je sistem uspostavljen na pravdi i mudrosti, potpomaganju i milosti, te čuvanju svačijeg prava, bio dijete ili starac, muškarac ili žena. Sistem nasljeđivanja u islamu vodi brigu o potrebama, tako daje onome ko je u većoj potrebi i veći dio nasljedstva od onoga ko je u manjoj potrebi.

ISLAM I ODGOVORNOST

Islam je ljudima dao odgovornosti shodno njihovom stanju i kompetencijama, te je upozorio na neodgovornost i zanemarivanje povjerenih obaveza svakog pojedinca.

Allahov Poslanik ﷺ je pojasnio da će čovjek biti pitan pred Allahom o odgovornosti, rekavši: “Svi ste vi pastiri i svako će biti odgovoran za svoje stado. Vladar je pastir i on je odgovoran za svoje stado, čovjek je pastir svoje porodice i odgovoran je za svoje stado, žena je pastir u kući svoga muža i bit će odgovorna za svoje stado, sluga je pastir imetka svoga gazde i bit će odgovoran za njega. Svi ste vi pastiri i svi ćete biti pitani za svoje stado.” (*Buhari i Muslim*)

ISLAM I PRETPOSTAVLJENI

Muhammed ﷺ je rekao: “Nema nijednog roba kome je Allah dao da bude pretpostavljeni svojim podanicima, a da mu Allah neće, kada umre, zabraniti ulazak u Džennet, ukoliko bude varao svoje podanike.” (*Buhari i Muslim*)

I rekao je: “...to (vlast) je emanet (povjerenje), a na Sudnjem danu bit će poniženje, sramota i kajanje, osim za onoga koji se toga prihvati, a sposoban je za to, te izvrši ono što je u tom pogledu obavezan.” (*Muslim*)

ISLAM PODSTIČE NA
NATJECANJE U DOBRIM DJELIMA

Uzvišeni Allah kaže: “A vi se *potrudite da druge, čineći dobra djela, preteknete!*” (*Kur'an, El-Bekara, 148*)

I kaže: “*Onaj ko bude uradio koliko trun dobra - vidjet će ga, a onaj ko bude uradio i koliko trun zla - vidjet će ga* (tj. naći će sva svoja djela kod Allaha na dan obračuna).” (Kur’an, Ez-Zilzal, 7-8)

Muhammed ﷺ je rekao: “Nipošto ne potcjenjuj ništa od dobrih djela, pa i da se sretneš radosna lica sa svojim bratom (priateljem).” (*Muslim*)

ISLAM I RAD ZA OPĆE DOBRO

Islam podstiče na rad za opće dobro. Muhammed ﷺ je rekao: “Vidio sam čovjeka u Džennetu zbog drveta koje je bilo na putu i smetalo muslimanima, pa ga je posjekao.” (*Muslim*)

Također je rekao: “Nijedan musliman ne zasadi sadnicu, sa koje pojede čovjek, ili životinja, ili ptica, a da to njemu ne bude uračunato kao sadaka (milostinja), sve do Sudnjeg dana.” (*Muslim*)

ISLAM I MEĐUSOBNO POTPOMAGANJE U DOBRU I POBOŽNOSTI

Uzvišeni Allah kaže: “*I potpomažite se u dobročinstvu i bogobojaznosti, a nemojte se potpomagati u grijehu i neprijateljstvu.*” (Kur’an, El-Maida, 2)

I kaže: “*Tako mi vremena - čovjek, doista, gubi, samo ne oni koji vjeruju i dobra djela čine, i koji jedni drugima istinu preporučuju i koji jedni drugima preporučuju strpljenje.*” (Kur’an, El-Asr, 1-3)

Muhammed ﷺ je rekao: “Ko ukaže i povede nekog na dobro djelo, ima nagradu kao i izvršilac.” (*Muslim*)

ISLAM I NAREĐIVANJE DOBRA I ODVRAĆANJE OD ZLA

Islam osim što podstiče na natjecanje u dobrim djelima, u isto vrijeme zahtijeva da ljudi naređuju dobro i odvrćaju zlo, shodno njihovim mogućnostima.

Uzvišeni Allah kaže: *“Vi ste najbolji narod koji se ikada pojavio: naređujete da se čine dobra djela, a loša djela zabranjujete, i u Allaha vjerujete...”* (Kur'an, Alu-Imran, 110)

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: *“Ko od vas vidi neko loše djelo, neka ga izmijeni (ukloni) svojom rukom, a ako ne bude u stanju, neka to uradi riječima (neka naredi da se ukloni), a ako ni to ne bude u stanju, neka ga bar srcem svojim prezre, a to je najslabiji čin imana (vjerovanja).”* (Muslim)

ISLAM I POKAJANJE

Uzvišeni Allah kaže: *“Reci: ‘O robovi Moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehe oprostiti. On, doista, mnogo prašta i On je milostiv.’”* (Kur'an, Ez-Zumer, 53)

Prihvatanjem islama brišu se svi grijesi koje je čovjek do tada počinio. Muhammed ﷺ je rekao: *“Islam briše ono što je bilo prije njega.”* (Muslim)

ISLAM I SKROMNOST U POGLEDU ŽELJE ZA OVIM SVIJETOM

Uzvišeni Allah kaže: *“...život na ovom svijetu je samo varljivo naslađivanje.”* (Kur'an, El-Hadid, 20)

Muhammed ﷺ je rekao: “Budi na dunjaluku kao da si stranac ili prolaznik.” A Ibn Omer r.a., govorio je: “Kada zanočiš, nemoj očekivati jutro, a kada osvaneš, nemoj očekivati noći, iskoristi zdravlje prije bolesti i iskoristi život prije smrti.” (*Buhari*)

ISLAM I ZADOVOLJSTVO BLAGODATIMA I ODGOVORNOST PREMA NJIMA

Muhammed ﷺ je rekao: “Ko od vas osvane siguran na svome putu (u svome narodu), zdravog tijela, ima hrane za čitav dan; tome kao da je sve dunjalučko bogatstvo dato!” (*Tirmizi*)

Također je rekao: “Nije bogatstvo u mnoštvu imetka, nego je bogatstvo u bogatstvu duše.” (*Buhari i Muslim*)

Što se tiče odgovornosti prema blagodatima koje su čovjeku date, Allahov Poslanik ﷺ je rekao: “Niko se neće pomaknuti s mjesta obračuna, dok ga Allah ne upita za: život - u što ga je proveo, za znanje - je li po njemu radio, za imetak - odakle ga je zaradio i u šta ga je potrošio, i za tijelo - u što ga je koristio.” (*Tirmizi, sahih*)

ISLAM PODSTIČE NA RAD I TRAŽI DA SE ČOVJEK IZDRŽAVA OD RADA SVOJIH RUKU

Muhammed ﷺ je rekao: “Da neko od vas uzme užad, zatim ode na brdo i donese breme drva na svojim leđima, pa ih proda, i Allah mu njima sačuva obraz (da ne traži od drugih), bolje mu je nego da traži od svijeta, pa mu on ili dadne ili ne dadne.” (*Buhari*)

ISLAM ZABRANJUJE POHLEPU I ŠKRTOST ALI ZABRANJUJE I RASIPNIŠTVO

Uzvišeni Allah kaže: “Onaj ko se sačuva pohlepe i gramzljivosti, bit će od spašenih.” (*Kur'an, Et-Tegabun, 16*)

Što se tiče rasipanja Uzvišeni Allah kaže: *“Daj bližnjem svome pravo njegovo, i siromahu, i putniku-namjerniku, ali ne rasipaj mnogo, jer su rasipnici braća šejtanova, a šejtan je Gospodaru svome nezahvalan.”* (Kur'an, El-Isra', 26-27)

ISLAM NAREĐUJE ČUVANJE JEZIKA I NAREĐUJE ISTINU A ZABRANJUJE LAŽ

Uzvišeni Allah kaže: *“O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu.”* (Kur'an, El-Ahzab, 70)

Muhammed ﷺ je rekao: *“Ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan neka govori dobro ili neka šuti.”* (Buhari i Muslim)

Islam strogo zabranjuje ogovaranje i prenošenje tuđih riječi radi sijanja smutnje među ljudima. I također, zabranjuje bestidan i ružan govor. Allahov Poslanik ﷺ je rekao: *“Vjernik ne vrijeda, ne proklinje, nije bestidan i besraman.”* (Tirmizi)

ISLAM I ISPUNJAVANJE DOGOVORA I OBJEĆANJA

Uzvišeni Allah kaže: *I ispunjavajte obaveze na koje ste se Allahovim imenom obavezali i ne kršite zakletve kad ste ih tvrdo dali.* (Kur'an, En-Nahl, 91)

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: *“Tri su svojstva licemjera: kada govori laže, kada obeća ne ispuni i kada mu se nešto povjeri (ostavi u emanet), on to pronevjeri.”* (Buhari i Muslim)

ISLAM ZABRANJUJE MIJENJANJE ALLAHOVOG STVARANJA

Šejtan je taj koji naređuje da se mijenjaju Allahova stvorenja: *“...i sigurno ću im narediti pa će stvorenja Allahova mijenjati!”* A onaj ko

za zaštitnika šejtana prihvati, a ne Allaha, doista će propasti!” (En-Ni-sa’, 119)

Stoga islam zabranjuje mijenjanje spola, kloniranje, plastične operacije uljepšavanja (osim ako su u pitanju deformiteti), oponašanje suprotnog spola i sl.

ISLAM ZABRANJUJE UBISTVO I SAMOUBISTVO

Nema sumnje da je jedno od najvećih prava koje čovjek ima, pravo na život i da je ugrožavanje ovog prava jedno od najvećih nedjela.

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: **“Veliki grijesi su: mnogoboštvo, neposlušnost roditeljima, ubistvo i lažna zakletva.”** (*Buhari*)

Shodno ovome, islam strogo zabranjuje i abortus, osim u nuždi - ako je u pitanju život majke.

Što se tiče samoubistva, čovjekov život je emanet (odgovornost) koji mu je dat, i nije dozvoljeno uništiti ga, bez obzira kakve okolnosti postojale. Allah Svevišnji je zabranio samoubistvo i nanošenje štete ili ozljeda po tijelu, rekavši: **“I ne bacajte se rukama svojim u propast.”** (El-Bekara, 195)

ISLAM ZABRANJUJE SIHIR (MAGIJU), VRAČANJE, GATANJE, SUJEVJERJE, NOŠENJE ZAPISA I HAMAJLIJA

Unatoč industrijskom i tehnološkom napretku svijeta, mnogi ljudi širom svijeta žive u zatvorenom i mračnom svijetu sihira, magije i vradžbine, što predstavlja jedan od najvećih grijeha. Koliko je samo života uništio sahir, a oni koji se time bave su nevjernici.

Uzvišeni Allah kaže: **“Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati, iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada**

neće nikakve sreće na onom svijetu imati. A doista je jedno ono za šta su se prodali, kad bi samo znali!" (El-Bekara, 102)

ISLAM NAREĐUJE ČEDNOST A STROGO ZABRANJUJE RAZVRAT I ONO ŠTO NJEMU VODI

Jedna od odlika islama je i to da on gradi čistu zajednicu postavljenu na plemenitom moralu, čistoći, čednosti, stidljivosti i uzvišenim vrijednostima.

Uzvišeni Allah kaže: *"I što dalje od bluda, jer to je razvrat, kako je to ružan put!"* (Kur'an, 17:32)

Osim bluda islam je zabranio i sve ono što tome vodi, poput: gledanja u zabranjeno, razgolićavanja, miješanja muškaraca i žena i osamljivanja među njima. Islam, također, strogo zabranjuje homoseksualizam, sodomiju i sl.

ISLAM STROGO ZABRANJUJE BESPRAVNO JEDENJE IMETKA

Islam strogo zabranjuje krađu, otimanje, kamatu, davanje mita, kockanje, varanje, prevaru i obmane u trgovini i drugim stvarima itd. Sve navedene stvari su sigurni put u propast. U njima je bespravno sticanje imetka sa mnogim štetnim posljedicama.

Uzvišeni Allah kaže: *"Ne jedite imovinu jedan drugoga na nepošten (nedozvoljen) način..."* (El-Bekara, 188)

ISLAM ZABRANJUJE OHOLOST I PODSTIČE NA PONIZNOST

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: "U Džennet neće ući osoba koja u svome srcu bude imala koliko jedan trun oholosti!" Neko od prisutnih reče: "Čovjek voli da mu odjeća i obuća budu lijepi (pa

da li je to oholost)?", a Poslanik odgovori: "Allah je lijep i voli ljepotu. Oholost je odbijanje istine i ponižavanje ljudi." (*Muslim*)

ISLAM ZABRANJUJE UHOĐENJE, SUMNJIČENJE I ZAVIST

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: "Čuvajte se sumnjičenja, jer je sumnjičenje najlažniji govor. Nemojte prisluškivati, nemojte špijunirati, nemojte zavidjeti jedni drugima, nemojte se međusobno mrziti, nemojte jedni drugima okretati leđa, budite braća, o, Božiji robovi, kao što vam je On naredio. Musliman je muslimanu brat i on mu ne čini nepravdu; ne ponižava ga i ne prezire. Bogobožnost je ovdje, bogobožnost je ovdje - i pokaza na svoje grudi. Dovoljno je čovjeku zla da prezire svog brata muslimana. Svakom muslimanu zabranjena je krv, čast i imetak drugog muslimana. Allah ne gleda u vaša tijela niti u vaše likove, nego gleda u vaša srca i vaša djela." (*Muslim*)

ISLAM I ISHRANA

Islam naglašava koncept umjerene ishrane. Zato musliman ne treba jesti dok ne ogladni i piti dok ne ožedni. Uzvišeni Allah kaže: "*I jedite i pijte, samo ne pretjerujte; On ne voli one koji pretjeruju.*" (El-E'araf, 31)

Osim toga, islam zabranjuje konzumiranje svega onoga što šteti psiho-fizičkom zdravlju, pa tako, između ostalog, strogo zabranjuje konzumiranje strvine, svinjskog mesa, alkohola, droga i drugih opojnih sredstava.

Uzvišeni Allah kaže: *Zabranjuje vam se strv, i krv, i svinjsko meso, i ono što je zaklano u nečije drugo ime, a ne u Allahovo ime...* (Kur'an, 5:3)

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: “Sve što opija je zabranjeno...”
(Muslim)

ISLAM I ČISTOĆA

Islam veliku pažnju pridaje čistoći, a zabranjuje nečistoću i nečiste stvari. Uzvišeni Allah je naredio muslimanu da održava čistim svoje unutrašnje i spoljašnje stanje.

Uzvišeni kaže: “**Allah zaista voli one koji se često kaju i voli one koji se mnogo čiste.**” (El-Bekara, 222)

Muslimani se obredno čiste za obavljanje molitve, kojih ima pet obaveznih u toku dana, i pri tom otklanjaju nečistoću sa tijela i mjesta gdje obavljaju molitvu, ukoliko je ima.

Islam, također, podstiče na pranje zuba, Muhammed ﷺ je rekao: “**Kada ne bih otežao svome ummetu, naredio bih mu da upotrebljava misvak (čisti zube) pri svakom namazu.**” (Buhari i Muslim)

Također, čišćenje nakon obavljanja nužde (velike ili male) je obaveza. Isto tako je obaveza supružnicima da se okupaju nakon odnosa, ili onome ko je polucirao. S druge strane, islam zabranjuje nečiste stvari, poput odnosa sa ženom za vrijeme menstruacije i postporođajnog perioda, ili u analni otvor.

Islam, također, podstiče da čovjek lijepo izgleda i oblači lijepu odjeću. Muhammed ﷺ je rekao: “**Uzvišeni Allah voli da se vide tragovi Njegovih blagodati na Njegovom robu.**” (Tirmizi)

ISLAM I STRPLJIVOST

Uzvišeni Allah kaže: *O vjernici, budite strpljivi, budite izdržljivi...* (Alu-'Imran, 200)

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: "Čudan li je primjer vjernika! U svakoj situaciji on dobija, a takvo stanje nije ni s kim drugim nego samo sa vjernikom; ako ga zadesi kakva radost, on zahvaljuje Allahu što mu donosi korist, a ako ga, pak, pogodi kakvo zlo i šteta, on se strpi i postojano se drži, pa mu i to donosi nagradu od Allaha." (Muslim)

ISLAM I LIJEP KARAKTER (MORAL, PONAŠANJE)

Allahov Poslanik ﷺ je upitan o onome šta najviše uvodi ljude u Džennet, pa odgovori: **"Bogobožnost i lijep moral (ponašanje)."** Potom je upitan što najviše uvodi ljude u Džehennem, pa je rekao: **"Usta i spolni organ."** (Ibn Madže, Tirmizi, Ahmed)

I rekao je: **"Zaista su među vama najbolji oni koji su najljepšeg ponašanja."** (Buhari i Muslim)

ISLAM OPORUČUJE BLAGOST I OSTAVLJANJE SRDŽBE

Uzvišeni Allah kaže: *...i nastojte da zaslužite oprost Gospodara svoga i Džennet prostran kao nebesa i Zemlja, pripremljen za one koji se Allaha boje, za one koji, i kad su u obilju i kad su u oskudici, udjeljuju, koji srdžbu savlađuju i ljudima praštaju – a Allah voli one koji dobra djela čine.* (Alu-'Imran, 133-134)

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: "U čemu god se nađe blagost (ljubaznost), ona to ukrasi, a gdje god ne bude blagosti, to bude unakaženo (manjkavo)." (Muslim)

ISLAM PODSTIČE NA NESEBIČNOST,
MEĐUSOBNO POTPOMAGANJE, SAMILOST
I SAOSJEĆANJE SA DRUGIMA

Uzvišeni Allah kaže: *“Jedni drugima pomažite u dobročinstvu i čestitosti, a ne sudjelujte u grijehu i neprijateljstvu; i bojte se Allaha, jer Allah strašno kažnjava.”* (El-Maida, 2)

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: “Primjer vjernika u međusobnoj pažnji, milosrđu i saosjećanju, primjer je jednog tijela. Kada oboli jedan njegov organ, svi ostali organi odazovu mu se i pridruže u bolu sa nesanicom i temperaturom.” (*Buhari i Muslim*)

Također je rekao: “Niko od vas neće biti vjernik sve dok ne bude svome bratu želio ono što želi sebi.” (*Buhari i Muslim*)

ISLAM POSEBNU PAŽNJU
POSVJEĆUJE BRAČNOJ ZAJEDNICI I
LIJEPOM POSTUPANJU PREMA SUPRUGAMA

Uzvišeni Allah je spomenuo koristi braka u jednom kratkom ajetu rekavši: *“One su odjeća vaša, a vi ste njihova odjeća.”* (El-Bekara, 187) Tako svaki od supružnika čuva drugog i štiti ga od svih uticaja koji upropaštavaju njegov moral ili umanjuju njegovu plemenitost ili štete njegovom tijelu, kao što odjeća štiti od hladnoće, tako isto svaki od supružnika čuva drugog.

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: “Najbolji među vama su oni koji su najbolji svojim porodicama (tj. suprugama), a ja sam najbolji prema svojoj porodici.” (*Tirmizi*)

ISLAM NAREĐUJE DJECI DOBROČINSTVO PREMA RODITELJIMA I RODITELJIMA PREMA DJECI

Uzvišeni Allah kaže: *“Gospodar tvoj zapovijeda da samo Njega obožavate i da roditeljima dobročinstvo činite. Kad jedno od njih dvoje, ili oboje, kod tebe starost dožive, ne reci im ni: 'Uh!' – i ne odbij ih od sebe, i obraćaj im se riječima poštovanja punim. Budi prema njima pažljiv i ponizan i reci: ‘Gospodaru moj, smiluj im se, oni su mene, kad sam bio dijete, negovali.’”* (El-Isra’, 23-24)

ISLAM I ODRŽAVANJE RODBINSKIH VEZA

Uzvišeni Allah kaže: *“Allaha se bojte – s imenom čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi.”* (En-Nisa’, 1)

ISLAM I PRAVA KOMŠIJA I GOSTIJU

Mnogo ljudi ne posjećuje svoje komšije i ne pita za njih. Ima ljudi koji uznemiravaju svoje komšije. Ovakva vrsta izolacije je rezultat savremenog života koji je učinio da mnogi ljudi zaborave svoje obaveze prema zajednici.

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: *“Ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan neka govori dobro ili šuti; ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan neka bude pažljiv prema svom komšiji; ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan neka počasti svoga gosta.”* (Buhari i Muslim)

ISLAM I PRAVA SIROMAŠNIH I SLABIH

Islam je došao s potpunim sistemom koji vodi brigu o svakom pojedincu i svim kategorijama u društvu, obavezao je izdvajanje zekata koji se udjeljuje onima u potrebi, podstiče na udjeljivanje, na davanje pozajmica, a posebna nagrada pripada onima koji dug oprostite.

Uzvišeni Allah kaže: ***“Što god podijelite, On će vam nadoknaditi, jer On je najbolji opskrbitelj.”*** (Saba', 39)

Islam, također, naređuje da se vodi briga o siročadima, da im se dobročinstvo čini te da im se pruži ruka pomoći. Allahov Poslanik ﷺ je rekao: ***“Ja i onaj koji vodi brigu o siročetu ćemo u Džennetu biti (blizu) kao ovo dvoje”,*** pa je pokazao svoja dva prsta. (*Muslim*)

ISLAM I PRAVA ŽIVOTINJA

Samilost u islamu nije ograničena samo na ljudsku vrstu, nego ona obuhvata i blagonaklonost prema životinjama.

Nakon što je Poslanik ﷺ pripovijedao svojim drugovima kako su jednom čovjeku oprošteni grijesi jer je napojio psa, oni su upitali: ***“Allahov Poslaniče, zar u činjenju dobročinstva prema životinjama imamo nagradu?”***, a on odgovori: ***“Za svako živo biće možete zaraditi nagradu.”*** (*Buhari i Muslim*)

Zaključak: Na kraju čovjeku ne preostaje ništa osim da slijedi ovaj veličanstveni put, koji će ga izvesti iz tmina na svjetlo, na kojem će za svaki, naizgled, težak i neizlječiv problem naći rješenje, za svaku novonastalu situaciju i pojavu naći propis, za svaku malu i veliku stvar uputstvo i savjet. Jediní ispravní put koji će ga učiniti sretnim i na ovom i na onom - vječnom svijetu.

MUDROST PROPISA I UNIVERZALNI ODGOVOR

Svi propisi predstavljaju različite nivoe ostvarivanja najuzvišenije potrebe ljudske duše koja predstavlja svrhu njenog postojanja i njenu najveću čast i blagodat, a to je potreba duše za obožavanjem Savršenog Svevišnjeg Stvoritelja.

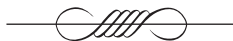
Mudrost suštine propisa možemo dokučiti, jer njihovu ljepotu iziskuju i razum i ljudska priroda, poput stvari koje smo prethodno naveli.

Međutim, nerijetko možemo naići na ljude koji pitaju o detaljima, zašto je Allah propisao nešto na određen način, poput forme namaza, abdesta i sl.

Allah je stvorio duše i učinio da one imaju potrebe, kao što je shodno Svom savršenom znanju, i propisao hranu oličenu u propisima vjere koja zadovoljava potrebe duše, i jedino On zna koja hrana duši odgovara.

Stoga, Allah zna da se, primjera radi, obavezna potreba duše čovjeka u podnevsko vrijeme zadovoljava obavljanjem namaza (molitve) od četiri rekata u to vrijeme i na način na koji je propisan i u vrijeme u koje je propisan, i zbog toga je propisao taj namaz u takvom vidu i u tom vremenu, učinivši da on bude odgovarajuća hrana za tu konkretnu čovjekovu duhovnu potrebu, i niko od stvorenja ne može zamijeniti ovu hranu drugom, zato što je Allah Taj Koji je stvorio duše i njihove potrebe i, shodno tome, propisao hranu koja će te potrebe zadovoljiti, a sve to spada u stvari gajba – ljudskom umu nedokučivog.

Ovo je univerzalni odgovor onome ko pita o mudrosti i razlogu propisivanja Allahovih zakona, s tim da svaki detalj svakog ibadeta iza sebe krije bezbroj mudrosti i koristi, od kojih su neke ljudi do-kućili, a neke nisu, i ovo je otvoreno polje za svakog učenjaka.

ODGOVORI NA NAJČEŠĆE PRIGOVORE I ZABLUDE O ISLAMU

Većina nemuslimana ima određenu dozu odbojnosti prema islamu, zbog nepoznavanja islama i iskrivljene slike o njemu. Složit će se sa vama kada pričate o ljepotama islama, međutim, istovremeno će pomisliti: “Hej, pa vi ste isti oni muslimani koji dozvoljavaju brak sa više žena”, “Vi ponižavate ženu naređujući joj da nosi hidžab”, “Vi ste fundamentalisti” i sl., tako da ćemo ovdje dati odgovore na najčešće prigovore i zablude o islamu.

Međutim, kada uopće i ne bismo naveli ova objašnjenja koja se tiču pojedinačnih propisa, a ne temeljnih, dovoljno je da znamo da je Objava kojoj je dokazana istinitost mjerilo dobrog ili lošeg, jer dolazi od apsolutno Savršenog, Mudrog, Pravednog i Dobrog, a ne od ljudskih kriterija ili subjektivnih doživljaja koji su manjkavi i promjenljivi.

VIŠEŽENSTVO U ISLAMU

Jedna od najčešćih stvari koja se spočitava islamu i muslimanima je tema višeženstva.

Prije svega treba reći da je višeženstvo bila normalna praksa još davno prije islamskog perioda. U Bibliji ćete naći da su mnogi Božiji poslanici, poput Abrahama (Ibrahima), Davida (Davuda), Solomona (Sulejmana), imali više žena.

Prije nego što je Kur'an objavljen, nije postojala gornja granica za broj žena u jednom braku. Mnogi ljudi su imali na desetine žena. Islam je postavio gornju granicu do četiri žene, **ali samo pod uslovom da čovjek, prema svima njima, bude pravedan.**

Uzvišeni Allah kaže: *Ženite se onim ženama koje su vam dopuštene, sa po dvije, sa po tri i sa po četiri! A ako strahujete da nećete pravedni biti, onda samo jednom.* (An-Nisa, 3)

U zapadnim društvima je uobičajeno da muškarac ima ljubavnicu ili nekoliko vanbračnih veza, i time se žena dovodi u nezaštićen i ponižen položaj. Ista ta društva, međutim, ne mogu prihvatiti da čovjek ima legitimno više od jedne supruge, čime bi se ona zaštitila i zbrinula, živeći častan i uredan život, gdje će svaka žena imati svoj poseban dom i svoju porodicu.

Islam je spasio čast žene dozvoljavajući višeženstvo, a zabranjujući razvrat. Dakle, višeženstvo rješava mnoge socijalne probleme društva poput: slučaja bolesnih i neplodnih žena, slučaja udovica i razvedenih žena, prostitucije itd. U mnogim mjestima broj žena je veći nego broj muškaraca. Ograničavanje čovjeka na brak sa jednom ženom znači prisilno ostavljanje drugih mnogobrojnih žena bez braka.

VIŠEŽENSTVO POSLANIKA MUHAMMEDA ﷺ I ŽENIDBA SA MLADOM AIŠOM

Neprijatelji islama činjenicu da je Poslanik Muhammed ﷺ imao više žena često koriste da bi napadali na njegovu ličnost i na taj način devalvirali njegovu misiju i djelo. Na osnovu iznesenih

podataka koji su zabilježeni u relevantnoj historijskoj literaturi, jasno je da je Poslanikovo ﷺ višeznaštvo imalo mnogo dublji smisao od pukog fizičkog zadovoljenja.

U tom pogledu Ana Bizant (Annie Besant) je napisala veoma lijepo misli:

“Nemoguće je bilo kome proučiti život i lik velikog arapskog vjerovjesnika i shvatiti kako je taj vjerovjesnik živio, kako je ljude poučavao, a da ne osjeti poštovanje za tog velikog vjerovjesnika, jednoga od najvećih poslanika. Iako ću ja u sklopu onoga što želim ispričati, možda izložiti i nešto što je mnogima poznato, svaki put kad čitam nešto u vezi s tim, iznova osjetim dodatno poštovanje za tog velikoga arapskog učitelja. Može li neko reći da čovjek u naponu snage, u dvadeset petoj godini života, oženi ženu stariju od sebe, bude joj odan tokom dvadeset pet godina, sve do svoje pedesete godine, do vremena kad kod žene presahnu tjelesne pobude, pa se tek nakon svega oženi radi zadovoljenja tjelesnih potreba, a da u tome nema životne mudrosti!? Ukoliko se pažnja obrati ženama koje je on ženio, nije teško uočiti da je svaka od njih bila razlog ulaska u neki savez za dobro njegovih sljedbenika i vjere, ili uporište ostvarenja nečega što je koristilo njegovim prijateljima, ili je ženi koju je ženio bila jako potrebna zaštita.”¹⁶

Što se tiče ženidbe sa mladom Aišom, u tom vremenu udaja mladih djevojaka bila je normalna praksa. Aiša je čak bila prošena prije poslanika Muhammeda ﷺ.

Historijska je činjenica da su se djevojke nekada udavale jako mlade. Kada pogledamo historiju Evrope i Amerike, možemo da vidimo da se zakonski djevojkama dozvoljava brak u periodu od deset do trinaest godina, čak do sredine devetnaestog stoljeća.¹⁷

16 Vidjeti: *The Life and Teachings of Muhammad*, Annie Besant, Madras, 1932, str.4.

17 Vidjeti: *The Age of Consent: Young People, Sexuality and Citizenship*, (2005) Waistes, Matthew.

Tako je, na primjer, Simonida (1294-1345) bila jako mlada kada se udala za kralja Milutina koji je tada imao oko pedeset godina, nekoliko brakova iza sebe i odraslu djecu, a koji je kasnije proglašen i svecem.¹⁸

Ljudi su od ranije živjeli teškim životom, brže su sazrijevali i kraće živjeli, i bilo je sasvim normalno oženiti mladu djevojku, zato je sasvim neispravno gledati na te brakove iz perspektive ovog vremena.

Također, i danas je poznato mnogo slučajeva gdje su na desetine mladih djevojaka, čak mlađih od deset godina, rodile djecu.¹⁹

Ono što je bitno razjasniti jeste da je Aiša u vrijeme kada se udala bila fizički i psihički zrela. Brak poslanika Muhammeda ﷺ i Aiše bio je u potpunosti legalan i prihvaćen od strane svih. Aiša se nikada nije požalila na Poslanika ﷺ ni na taj brak s njim. Ona je s njim bila najsretnija žena na svijetu.

Zatim, jedan od temeljnih ciljeva Poslanikova višezženstva bio je i obezbjeđivanje kvalitetnih učiteljica koje će podučavati muslimanke propisima islama, pogotovo kada su u pitanju propisi koji se tiču isključivo žena, gdje muškarac osjeća stid kad o tome treba govoriti ženama. Allahov Poslanik ﷺ je bio osoba sa veoma izraženim stidom, navodi se da je njegov stid bio veći od stida djevice koja se skriva u svojim odajama. Zato je razumljivo da on nije mogao drugim ženama izravno odgovarati na sva njihova pitanja, tako da su često njegove supruge drugim ženama na direktan način prenosile vjerske propise.

Poslanikov brak sa mladom Aišom je bio od velike koristi za islam i za muslimane. Njena mladost joj je ponudila ono što nije drugim ženama. Bila je inteligentna i mogla je brzo da pamti i napajala

18 Vidjeti: *Kralj Milutin*, Mičeta, Luka (2017).

19 Vidjeti: http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_youngest_birth_mothers

se znanjem o vjeri sa njenog izvora. U nasljeđe joj je Poslanik ﷺ ostavio znanje, a koje je kasnije učinilo da ona bude jedan od glavnih izvora islama. Četvrtinu pravnih propisa je baš ona dostavila širim muslimanskim masama.

Na kraju, Poslanik ﷺ je ljudima bio savršeni uzor u svim sferama života, uzor kako biti idealan muž i puno mlađoj supruzi, i puno starijoj, i u monogamnom i u poligamnom braku.

DA LI JE ISLAM VJERA NASILJA I DA LI SU MUSLIMANI TERORISTI?

Jedna od najvećih medijskih propagandi i zabluda koja postoji u današnjem vremenu je da je islam vjera nasilja i da su muslimani teroristi. Oni tako žele zastrašiti svijet i udaljiti što veći broj ljudi od islama, kao i da bi ostvarili neke političke ciljeve i lične koristi.

Međutim, da li je to istina o islamu? - Nije!

Bilo kakav ekstremizam je daleko od istinskog islama i njegovog učenja! Po islamskom učenju zastrašivanje nevinih ljudi i ugrožavanje njihovih života, imetaka i sigurnosti spada u najteže grijeha za koje je propisana oštra sankcija u islamskom zakonodavstvu.

DVOSTRUKI ARŠINI

Mediji odavno pokazuju duple standarde. Izraz “terorizam” uglavnom je rezervisan za muslimane, i o tome bruje svi mediji, bez obzira da li je osoba, koja je počinila zločin, imala ikakvih dodirnih tačaka sa vjerom ili ne, dok nemuslimani bivaju okarakterisani kao

neuračunljivi, osobe sa psihičkim problemima i tome sl., a vijest o tome se ubrzo zataška.

Toliko daleko se ide sa manipulacijama, da se i čak u izgorjelom avionu mogu pronaći pasoš navodnih terorista samoubica. Ovdje se postavlja logičko pitanje: od čega je napravljen taj pasoš kome ni temperature koje tope čelik ne mogu ništa, koji ostaje netaknut iako je sve oko njega potpuno izgorjelo!?

Svakako treba spomenuti da postoje izolovani nemili događaji, kao što u svakome društvu postoje "crne ovce", pogotovo kada se radi o nekim maskiranim ljudima, za koje ne možemo, pouzdano, znati ko su. Zbog toga se djela određenih pojedinaca ne smiju pripisivati islamu, jer je islam čist od toga.

Primjera radi, jedan od najvećih terorista u historiji nije bio musliman, već kršćanin - Adolf Hitler, krivac za ubistvo 15-20 miliona ljudi.²⁰ Iako je odrastao u kršćanstvu ne možemo kriviti kršćanstvo zbog toga.

JEDAN EKSTREMIZAM RAĐA DRUGI

Slobodno možemo reći da je optužba za terorizam postala najefikasnije sredstvo kojim se terorizam služi. U navodnoj borbi protiv "terorizma" ubijeno je na stotine hiljada nevinih žrtava, a ono što je posebno interesantno jeste da se ratovi protiv "terorizma" ug-

20 Kada je Hitler krenuo u krvavi obračun protiv Jevreja, oni koji su im dali utočište bili su muslimani u Palestini. Ukazali su im punu dobrodošlicu. Danas, Jevreji ih žele izbaciti iz Palestine. Zamislite, na primjer, da vam na vrata pokuca povrijeđeni čovjek i zatraži pomoć. Vi ga uvedete u kuću i pružite mu pomoć. Nakon nekoliko dana, on vas istjera iz vaše sopstvene kuće. Vi se bunite, zovete upomoć i želite ući u svoju kuću, ali vas proglašete teroristom! Primjer Palestine je poput mnogih drugih primjera navodnih "terorista" u svijetu.

lavnom vode u zemljama koje imaju naftu, ili neka druga bogatsva. Danas su te zemlje osiromašene, porušene, i opljačkane.

Upravo je ovo problem, jer jedan ekstremizam rađa nove. I vjerovatno, najbolja klima koja ohrabruje devijantne ideje jeste klima u kojoj ljudima bivaju uskraćena njihova prirodna i zakonska prava. Klima koja im oduzima pravo na duševni mir i emotivni smiraj, i u kojoj se nasrće na njihovu vjeru, čast, porodice, imetke... Problem je, upravo, to što se ne bavimo korijenima problema!

DA LI SE ISLAM ŠIRIO NASILNO?

Već je prethodno spomenuto da je islam vjera mira, pravde, ljubavi, pažnje i samilosti prema drugima, kao i to da nema prisile u vjeru, tako da se islam od samog početka pa sve do danas nikada nije širio nasilno i mačem.

Istinski mačevi islama su bili njegova ljepota i pravda prema svakom, pa su muslimani u svim dijelovima svijeta dočekivani kao oslobodioci od tiranije i nepravde.

Muslimani su osam stoljeća vladali Španijom. Nikada nikoga nisu silom natjerali da prihvati islam. Kad su krstaši počeli harati Španijom, pobili su i protjerali sve muslimane koje nisu mogli pokrstiti kao i veliki broj jevreja kojima su muslimani u Osman-skom carstvu pružili utočište i spas.

Muslimani vladaju Egiptom 1400 godina. I pored toga, danas postoji preko 14 miliona Kopta kršćana, koji su bili kršćani stoljećima unazad. Kopti su živi dokaz da islam nije širen sabljom.

Muslimani su, također, vladali Balkanom pet stoljeća, a današnji većinski stanovnici tih država, i njihove neporušene crkve i manastiri, svjedoče da se islam nije širio silom, jer svi bi za taj dugi vremenski period postali muslimani. Islam se uvijek prihvatao dobrovoljno.

Danas je u Americi i Evropi islam vjera koja se najbrže širi. Pa koja to sablja tjera ljude po Zapadu da u tako velikom broju prihvataju islam!?

Historičari navode da ukupan broj ubijenih u bitkama za vrijeme poslanstva Muhammeda ﷺ, u toku od 23 godine, ne prelazi 2 hiljade sa obje strane. Međutim, koliko ljudi je ubijeno tokom Prvog svjetskog rata? Preko dvadeset miliona ljudi je ubijeno tokom Prvog svjetskog rata! U Drugom svjetskom ratu - preko pedeset miliona je ubijeno, a još mnogo teško povrijeđeno. Uporedite samo ove podatke. Ovo nisu bili ratovi koje su vodili muslimani. Procjenjuje se da je kineski komunizam odnio preko 50 miliona nevinih života, a ruski preko 40 miliona.

Dakle, iako se muslimani žele predstaviti kao izrazito nasilni i varvarski osvajači, istina je drugačija. Islam je još prije 14 stoljeća postavio kodeks ponašanja prilikom borbi. **Islam zabranjuje ubijanje žena, djece, staraca, monaha, sveštenika, da se skrnave leševi, da se nekom garantuje sigurnost a da se zatim prevari, da se uništavaju bogomolje, stoka i drveća itd.** Štaviše, muslimani su imali obavezu hraniti neprijateljske vojnike koje su porazili, a narodu garantovati sigurnost i prava, što je muslimane uzdiglo na nivo tolerancije koje druge vojske nisu mogle ni sanjati. Pa na osnovu čega tvrde da je islam nasilna i teroristička vjera!?

Postoje i oni koji nepristrasno govore o ovoj temi. Poznati kršćanski historičar Gustav Lebon kaže: *“Islam se nije širio sabljom, već misionarstvom... Sila i represija nisu igrali nikakvu ulogu u širenju islama. Arapi su pobijedene narode ostavljali slobodnim u njihovoj vjeri.”*²¹

Tako da islamu i muslimanima najmanje imaju prigovarati i govoriti im o ljudskim pravima zapadne kolonijalne sile koje su porobile mnoge zemlje, prognali njihovo stanovništvo, eksploatisali

21 Vidjeti: *Arapska civilizacija*, Gustav Lebon, 128-129. str.

njihova bogatstva, nasilno ih ugonili u svoju vjeru, ubili i iskorijenili na stotine miliona ljudi, a mnoge odveli u ropstvo. Ove države koje sebe smatraju vrhuncem demokratskog društva, uskoro su imale ljudske zoo vrtove, u kojima su crnce držali kao životinje u kavezima.

Njihovi zločini još uvijek traju preko neokolonijalizma, imperijalizma, korporativnog predatorskog i pljačkaškog kapitalizma i “oslobađajućih” ratova.

Na kraju, koliko god da se napada islam ljudi postaju zainteresovaniji za njega, pa su počeli čitati Kur'an. Mnogi su prihvatili islam čim su pročitali prijevod Kur'ana, jer čim osoba dođe u kontakt sa Istinom, zabluda je osuđena na propast. Mi muslimani trebamo dostavljati poruku istine na najljepši način. Uzvišeni Allah kaže: *“Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj i s njima na najljepši način raspravljaj...”* (Kur'an, 16:125)

DA LI JE ISLAM VJERA STAGNACIJE?

Muslimani su nekada nosili baklju upute i znanja dok je Zemlja tamarala tminama neznanja. Muslimani su postavili terazije pravde dok su ostali narodi dizali bič tiranije. Muslimani su oživjeli srca vjerovanjem, razum znanjem i sve ljude slobodom i civilizacijom! Muslimani su izgradili gradove i civilizacije.

Da li su se uzvišeni ideali ljudi ostvarili, osim kod nas? I da li svemir poznaje ljudsku zajednicu, osim naše, koja je izgrađena na plemenitom moralu, istinoljubivosti i davanju prednosti drugima nad sobom? Nijednu stvar nismo radili niti ostavljali, niti bismo us-

tali niti sjeli, niti otišli niti došli, osim radi Allaha. Ko će pobrojati naša dostignuća u nauci?

Naša je vjera očita vrlina i sjajna istina, bez zastora, skrivenosti i tajni, jasna poput Sunca, pa zar u tome nema pouke? Nama pripada budućnost ako se vratimo svojoj vjeri!

DOPRINOS MUSLIMANA CIVILIZACIJI I NAUCI

Islamska civilizacija zbližila je čovjeka s Gospodarom, povezala Zemlju s nebesima, ovaj svijet potčinila budućem, spojila duh i materiju, uspostavila ravnotežu između razuma i srca, napravila spoj između nauke i vjerovanja. Zahvaljujući tome, islamska civilizacija dala je veliki doprinos razvoju svjetske civilizacije.

Pravna nauka se brzo razvila kod muslimana. U Medini je, još prije 14 stoljeća, Poslanik ﷺ uspostavio islamsku državu i postavio *prvi ustav u povijesti* za sve građane i on je poznat kao *Medinska povelja*.

Poslanik ﷺ je u njemu potvrdio miran suživot između pojedinaca, i različitih društvenih grupacija i vjera, i brinuo se o pravima manjina, što nije bilo poznato prije tog perioda.

Neke od tačaka *Medinske povelje* su:

1. *Vjernici, zaista, neće ostaviti svog člana pod teretom obaveza (duga i porodice), a da ga uz dobročinstvo ne pomognu.*
2. *Bogobojažni vjernici trebaju biti protiv nasilnika među njima, ili onog ko čini bilo koju vrstu nasilja, grijeha, neprijateljstva, ili smutnje među vjernicima. Svi moraju biti protiv takvog, makar on bio dijete nekog od njih.*
3. *Ova povelja neće zaštititi nasilnika i griješnika od odgovornosti.*

4. Oni Jevreji koji su članovi naše države, stiču pravo na našu pomoć i podršku. Niko im neće nepravdu činiti, niti nekom pomoći protiv njih.

5. Među njima (potpisnicima Povelje) mora biti međusobno potpomaganje protiv onog ko napadne Jesrib (Medinu).

U vrijeme kada su se narodi gušili u neznanju i nepravdi, mučili ljude, spaljivali nedužne žene, živjeli u nečistoći pod raznim bolestima, islam se kao vjera pravde i milosti širio na sve strane svijeta, prenoseći svjetlo znanja i vjeru istine. Osnivani su univerziteti, škole, otvarane brojne biblioteke. Cvjetala je nauka, izgrađivane su prelijepe građevine, javna kupatila, popločane ulice...

Najstariji univerzitet na svijetu osnovala je žena muslimanka, još davne 859. godine u Maroku, dok je ženi sa Zapada trebalo oko hiljadu godina nakon toga da se izbori za pravo studiranja. Na njemu su studirali i nemuslimani, između ostalih i Gerbert iz Francuske, koji je kasnije postao papa Silvester II.²²

Robert Briffault, francuski hirurg i socijalni antropolog, kaže: *“Ono što mi danas zovemo naukom nastalo je kao rezultat novih metoda eksperimenta, promatranja i mjerenja koje su u Evropu donijeli Arapi. Moderna nauka je najznačajniji doprinos islamske civilizacije, koji je dostupan svima, bez obzira na spol, rasu, kastu, vjeru ili naciju.”*²³

Sve do 17. vijeka radovi muslimanskih naučnika su na mnogim evropskim univerzitetima korišteni kao udžbenici. Osim toga, na račun islamskih učenjaka mnogi zapadnjaci su postali “slavni” fizičari, matematičari, hemičari i drugo, dok se islamski učenjaci i ne spominju.

Muslimani su svjetlom islama izveli Evropu iz “mračnog doba”, i može se bez imalo pretjerivanja reći da je susret Evrope s

22 Vidjeti: *Dictionary of African biography*, Akyeampong, E. K., & Gates, H. L. (2012).

23 Vidjeti: *The making of Humanity*, Robert Briffault.

muslimanima i muslimanskom civilizacijom pokrenuo evropsku renesansu.

Na kraju, najveći doprinos islama je sam islam, jer islam kao vjera i njegov zakon štite čovječanstvo od društvenih bolesti, daju mu smisao, moralan život i odgoj, i upućuju ga na sve ono što koristi čovjeku i na ovom i na budućem svijetu.

Islam je spas za cijelo čovječanstvo! Islam nudi rješenje za sve probleme!

Međutim, pitanje koje se danas često postavlja je zašto su muslimani u jednom povijesnom momentu prestali napredovati na polju nauke i tehnologije. Postoje mnogi faktori, interni i eksterni, koji su izazvali njihovu stagnaciju i nazadovanje.

Ukratko, stagnacija muslimana nije bila uzrokovana zbog nemoci islama da nudi nove ideje i programe, niti je bila iscrpljena duhovna snaga izvora na kojima se temeljila ta civilizacija. Radilo se o odstupanju od temeljnih izvora islama. Kad su se muslimani počeli udaljavati od izvora islama, bilo svojevoljno ili prisilnim sistemima, tada počinje period njihove dekadencije i propasti.

Zatim "civilizovani" Zapad i drugi su ih omeli u njihovom daljem napretku. Varvarska razaranja pogodila su dva islamska glavna intelektualna centra: Bagdad na istoku i Kordovu i Granadu na zapadu. Mnoge biblioteke sa stotinama hiljada knjiga i rukopisa, zajedno sa ovim gradovima, su spaljene. Ubijeno je na milione muslimana, a mnogi su nasilno i pokršćavani. Pokolji nisu poštedili ni naučnike. Ono što je stvarano stoljećima, varvari su uništili za nekoliko dana.

KAKO DA MUSLIMANI POVRATE UGLED ?

S Kur'anom i Allahovim Poslanikom ﷺ muslimani su postali najčasniji ljudi, kad su prihvatili Kur'an kao vodilju, a Poslanika za svoga vođu. Kada su se, međutim, udaljili od njih, postali su plijen najnižih naroda, kao kazna na oba svijeta za napuštanje svojih najviših vrijednosti.

Ako muslimansko društvo danas nema dovoljno snage, to me nije uzrok islam, već udaljšavanje od islamskog načina života.

Dakle, trenutačno stanje muslimana nije dokaz protiv islama, već je obratno – islam je dokaz protiv muslimana. Islam poziva muslimane jedinstvu – a oni se razbijaju i razilaze. Islam ih poziva obrazovanju i znanju – a oni su se udaljili od njega. Islam ih poziva korisnom radu i odbrani – a oni spavaju i ljenčare. Islam ih poziva pravdi – a oni su nepravedni jedni prema drugima. Islam ih poziva lijepom ponašanju – a oni se prikloniše nemoralu i nekulturi. Islam ih poziva ekonomskom korišćenju zemaljskih resursa – a oni su nemarni prema tome.

Dakle, problem današnjih muslimana nije to što zaostaju za Zapadom, već što zaostaju za islamom!

A što se tiče naših prethodnika, koji su bili iskreni u vjeri, i koji se odazvaše pozivu Gospodara – oni su bili najbolja generacija ljudi koja se pojavila na Zemlji. Oni su uspostavili najveću civilizaciju u povijesti ljudskoga roda.

Uzvišeni Allah kaže: *“Allah neće promijeniti stanje jednog naroda sve dok taj narod ne promijeni samoga sebe.”* (Kur'an, Er-Ra'd, 11)

Dakle, muslimanima današnjice neće povratiti i donijeti ugled, osim isto ono što je donijelo ugled prvim muslimanima, a to je vraćanje islamu i njegovom praktikovanju u potpunosti, na način kako su to razumjele i radile prve čestite generacije.

DA LI JE ŽENA U ISLAMU PONIŽENA I OBESPRAVLJENA?

Položaj žene prije islama, među različitim narodima, je bio jako težak. Među mnogim narodima ona nije imala pravo na odlučivanje o izboru muža, nikakvo odlučivanje u porodici, pa ni o vlastitoj djeci; nije imala pravo na obrazovanje, na nasljedstvo; bivale su eksploatisane, zlostavljane itd.

Postojale su čak i rasprave da li žena uopšte ima dušu.²⁴ Samo je u *lovu na vještice*, u srednjovekovnoj Evropi, spaljeno na stotine hiljada žena.

S druge strane, islam je ženi dao pravo na život, čast i poštovanje kao kćerci, supruzi, majci; pravo na obrazovanje; pravo na izbor muža; pravo na naslijeđe i raspolaganje imetkom po svojoj volji itd., za šta su se druge žene izborile tek u modernom dobu.

HIDŽAB – ODJEĆA ČEDNOSTI

Svjetlo istine uvijek naiđe na ogorčene protivnike, okovane tminama sopstvenih grijeha, neznanja, pokvarenosti i zlobe. Govore da je islam nepravedan prema ženi, da je ponižava i omalovažava. Međutim, većina novih muslimana su upravo žene. Ako je islam takav kao što ga opisuju, zašto upravo žene više prihvataju islam?

Jedna od stvari koja je najviše izložena njihovim napadima i koju oni karakterišu kao simbol nazadovanja, jeste hidžab - odjeća žene muslimanke.

24 Stiven Rozen, u svojoj knjizi *Hrana za duh* navodi da je Crkveni sabor u Mankonu 585. godine ponajviše sazvan kako bi se odlučilo da li žene imaju dušu ili ne.

Hidžab nije nešto novo. Žene muslimanke ovim slijede i primjer čestitih žena iz prošlosti kao što je Merjem (Marija), Isaova (Isusova) majka.

Žene su dužne u islamu da nose hidžab u prisustvu muškaraca koji im nisu u bliskom srodstvu, odjeću koja čedno pokriva njihova tijela, i koja ne ukazuje na crte tijela. Osim toga, hidžab podrazumijeva da se žena okiti plemenitim govorom, skromnošću i dostojanstvenim ponašanjem.

Danas se ženama nameće da je njihova vrijednost proporcionalna njihovom spolnjem izgledu. U takvom nečasnom okruženju, unutarnja ljepota osobe se smatra jako nebitnom.

Nasuprot tome, hidžab jača ženu tako što ističe njenu unutarnju duhovnu ljepotu, prije nego što ističe njen spoljni izgled, omogućavajući im tako da se skoncentrišu na ono što je zaista bitno u životu. Hidžab promoviše ženstvenost žena prije nego što je suzbija, i pruža ženama dostojanstvo i samopoštovanje ukazujući im na njihovu prirodu, suprotno od prostog i površnog mjerila, kao što je spoljašnji izgled. Hidžab pruža ženama snagu za oblikovanjem sopstvenog karaktera uz pomoć plemenitih mjerila, kao što su pravednost, znanje i društvena korist, suprotstavljajući se tako potrošačkom društvu koje diktira njihovu vrijednost kroz materijalna sredstva, kao što je njihov spoljni izgled ili količina novca koju zarađuju.

Hidžab omogućava ženi slobodu da bude korisni član društva, čuvajući pri tom njenu čednost.

Hidžab ne predstavlja potiskivanje, nasilje ili ućutkivanje. Daleko od toga da je on čin potlačenosti. Naprotiv, on je zaštita protiv ponižavajućih pogleda, neželjenih situacija i nepravednih diskriminacija. Izvor je duševnog jačanja i dostojanstva. Hidžab je

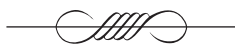

način slobodnog mišljenja, čednosti i što je najvažnije - čin vjervanja.

Iako se govori da su danas date "najveće slobode" ženi, da li su žene, zaista, u društvu u kojem vlada mir i sigurnost, u kojem su zadovoljne i uživaju poštovanje?

Naime, iako je sve više zakona o zaštiti žena, njihovo stanje je sve gore i gore. Sve je više žena koje su zlostavljane, silovane, naterane na prostituciju, beskućnica, žena koje se odaju alkoholu i drogama, nemoralu itd. Iste one žene za koje se govori da su tako emancipovane i zaštićene. A da ne govorimo o milionima, abortusom ubijene "neželjene djece" širom svijeta.

Zato nemoj da te zavara zapadnjačka priča o "ženskoj slobodi". To je samo odvratan izgovor za eksploataciju ženskih tijela, degradaciju duše i kaljanje časti. Tvrde da su uzdigli prava žene. Naprotiv, oni su njen položaj doveli do stepena potrošne robe, ljubavnica i javnog vlasništva koje je puko sredstvo u rukama onih koji traže zadovoljenje strasti!

POZIV ISTINE – POZIV U TEVHID

Poziv Istine je poziv u tevhid - vjerovanje u Božiju jednoću (monoteizam) i ispovijedanje istog. Jednoća Allaha (Tevhid) je centralna poruka zbog koje su stvorena nebesa i Zemlja, a podrazumijeva izdvajanje Uzvišenog Allaha kao jedinog autoriteta u svakom pogledu. Zbog tevhida su slani poslanici, i zbog njega je Uzvišeni objavljivao Knjige. Zbog njega su se ljudi podijelili na vjernike i na nevjernike, na sretne – stanovnike Dženneta (Raja) i na nesretne – stanovnike Džehennema (Pakla).

Uzvišeni kaže: *“Prije tebe (Muhammede) nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: ‘Nema istinskog boga osim Mene, zato Mi ibadet činite!’”* (Kur’an, 21:25)

I kaže: *“Nisam stvorio džine i ljude osim da Mi ibadet čine.”* (Kur’an, 51:56)

Arapska riječ ibadet (obožavanje i robovanje) je naziv za sve ono što Uzvišeni Stvoritelj voli i sa čime je zadovoljan od riječi i djela, bilo javnih ili tajnih. Dakle, ibadet je obožavanje Allaha i robovanje jedino Njemu kroz izvršavanje onog što je On naredio i ostavljanje onog što je zabranio, uz potpunu ljubav i poniznost, sa iskrenom namjerom (približavanja Allahu) i samo na način kako je to On propisao.

Ibadet može biti srčani, govorni (jezički) i praktični (tjelesni). Ibadeti koji su vezani za srce su: vjerska uvjerenja, ljubav prema

Allahu, strah, nada, oslanjanje, iskrenost, skrušenost i sl. Ibadeti koji su vezani za govor su: svjedočenje islama, učenje Kur'ana, zikr, traženja oprost, iskrenost u govoru, naređivanje dobra, odvrćanje od zla i sl. Praktični ibadeti su: pet dnevnih namaza, zekat, post, hadždž te ostale obavezne i pohvalne radnje.

Ibadet se upućuje samo Allahu, a upućivanje ibadeta nekom drugom mimo Allaha predstavlja mnogoboštvo. Uzvišeni kaže: ***“Reci: 'Klanjanje moje, i obredi moji, i život moj, i smrt moja doista su posvećeni Allahu, Gospodaru svjetova.”*** (Kur'an, 6:162)

Tevhid, odnosno vjerovanje u Allahovu jednoću, prva je i posljednja obaveza svakom čovjeku. Čovjek ulazi u islam izgovarajući riječi tevhida: “Nema drugog istinskog boga osim Allaha, i Muhammed je Allahov rob i poslanik”, a ako preseli na tevidu njegova konačnica je Džennet.

Tevhid je temelj primanja svih djela. To je pravo našeg Stvoritelja kod nas. Allahov Poslanik ﷺ je rekao: **“Allahovo pravo kod ljudi je da Mu ibadet čine i da Mu širk ne čine. A pravo ljudi kod Allaha je da ih ne kazni ako Mu ne budu činili širk.”** (Muslim)

Šta je to širk? Širk je suprotan tevidu. Širk jezički znači pridruživanje, a terminološki znači pripisati nekom ili nečemu, drugom mimo Allaha, ono što je svojstveno samo Allahu. Na taj način osoba ruši tevid (vjerovanje u Allahovu jedinstvenost) i Allahu pridružuje sudruga, što je mnogoboštvo - najveći grijeh kojeg Allah neće oprostiti osobi, ukoliko se za isti nije iskreno pokajala, a zatim umrla na tevidu. Uzvišeni kaže: ***“Ko Allahu čini širk, Allah će mu ulazak u Džennet zabraniti i boravište njegovo će Džehennem biti...”*** (Kur'an, 5:72)

Također, pored širka (mnogoboštva) suprotno vjerovanju je kufr – odnosno nevjerovanje.

Misija islama upravo je pozivanje u vjerovanje u Allaha i Njegovu jednoću, i poziv da se ibadet čini samo Njemu. Upravo je to jedan od Poslanikovih ashaba (drugova) odgovorio persijskom vojskovođi: *“Allah nas je poslao da ljude izbavimo iz robovanja ljudi u robovanje Gospodaru ljudi, da ih izbavimo iz tiranije različitih vjera u pravdu islama, iz tjeskobe dunjaluka (ovog svijeta) u prostranstvo dunjaluka i Ahireta (budućeg svijeta).”*

ISLAMSKO VJEROVANJE (IMAN)

Iman obuhvata sve ono u šta čovjek mora vjerovati svojim srcem i biti čvrsto ubijeđen u to, bez imalo sumnje.

Iman se temelji na šest temelja: vjerovanje u Uzvišenog Allaha, Njegove meleke (anđele), Njegove knjige, Njegove poslanike, Sudnji dan i vjerovanje u Allahovu odredbu dobra i zla.

Ovih šest temelja predstavljaju temelje islamskog vjerovanja na kojima se grade riječi i djela i na kojima se temelji plemeniti moral.

1. VJEROVANJE U ALLAHA

Ovo je najveći temelj islamskog vjerovanja i najveća obaveza čovječanstva. To je vjerovanje i ispovijedanje da je Uzvišeni Allah Gospodar, Stvoritelj, Vladar i Onaj Koji upravlja svim pitanjima Njegovih stvorenja, vjerovanje da je On Uzvišeni jedinstven u Svom Biću i Svojim svojstvima u čemu Mu niko ne sliči, i vjerovanje da samo On istinski zaslužuje da bude obožavan i da se samo Njemu robuje, te da je svako božanstvo mimo Njega lažno.

Muslimani vjeruju u sve ono čime je Allah sam Sebe opisao i čime Ga je opisao Poslanik ﷺ bez zalaženja u kakvoću, poređenja, iskrivljavanja ili negiranja.

Vjerovanje u Allaha i slijeđenje Njegove posljednje Objave (islama) je jedini put ka istinskoj sreći na oba svijeta. Jedino uz vjerovanje u Allaha život ima smisla. Plodovi vjerovanja u Allaha Uzvišenog su mnogobrojni:

- Allah Uzvišeni otklanja od vjernika sve ružno i štetno, izbavlja ih iz teškoća, i čuva ih, kako je i objavio: ***“Allah doista štiti vjernike.”*** (Kur'an, 22:38)

- Vjerovanje je uzrok lijepog i ugodnog života. Uzvišeni je kazao: ***“Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život, i doista ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zaslužili.”*** (Kur'an, 16:97)

- Vjerovanje oslobađa dušu (psihu) od svih praznovjerja, zabluda i strahova. Ko istinski povjeruje u Allaha Uzvišenog, on se predaje Allahu Svemogućem u svemu jer On Uzvišeni je Gospodar svjetova, On je jedini Bog pored Kojeg nema drugog Boga, tako da se vjernik s tim spoznajama ne boji stvorenja, ne oslanja se i ne ovisi o ljudima, zbog čega postaje slobodan i oslobođen svih praznovjerja i zabluda.

- Zadobijanje Allahovog zadovoljstva, što predstavlja najveći plod i rezultat vjerovanja, a time se zaslužuje ulazak u Džennet, uspjeh uživanja u vječnoj blagodati i Allahova potpuna milost.

2. VJEROVANJE U MELEKE (ANĐELE)

Meleki su časna Allahova stvorenja koja mi ne vidimo. Stvoreni su od svjetlosti. Oni nikada grijeh ne čine i izvršavaju Allahova naređenja bez pogovora, kako im se naredi, poput dostavljanja Ob-

jave poslanicima, uzimanja duša ljudima, zapisivanja ljudskih djela itd.

Vjerovanje u meleke donosi mnogobrojne plodove za život vjernika, spomenut ćemo neke:

- Spoznaja Allahove veličine, snage i apsolutne moći, jer veličina stvorenja upućuje na veličinu Stvoritelja, što doprinosi da vjernik više veliča i poštuje Allaha Svemogućeg koji je od svjetlosti stvorio ogromne meleke!

- Ustrajnost u pokornosti Allahu Uzvišenom, jer onaj ko vjeruje u meleke koji pišu svako čovjekovo djelo, mora pokazati više strahopoštovanja prema Allahu Uzvišenom, izbjegavajući svaki grijeh u tajnosti i na javi.

- Strpljivost u izvršavanju Allahovih naredbi, te osjećaj smirenosti i neusamljenosti, jer vjernik je čvrsto uvjeren da je ovaj prostrani svemirski prostor ispunjen hiljadama i hiljadama meleka koji se klanjaju Allahu Uzvišenom u najljepšem obliku ibadeta.

- Zahvala Allahu Uzvišenom na pažnji prema čovjeku, jer je On Svemogući zadužio neke meleke da čuvaju i štite čovjeka.

3. VJEROVANJE U BOŽIJE KNJIGE (OBJAVE)

Pod ovim vjerovanjem podrazumijeva se da je Uzvišeni Allah objavio nekim Svojim poslanicima knjige kako bi njima upućivali i usmjeravali ljude. Od tih knjiga su: Tevrat (originalna Tora), Zebur (originalni Psalmi), Indžil (originalno Jevanđelje), te zadnja, pečat svih knjiga, Časni Kur'an – koji je jedina uputa do Sudnjeg dana.

Spomenut ćemo samo neke od mnogobrojnih plodova ili koristi vjerovanja u Allahove Knjige – objave:

- Spoznaja o Allahovoj pažnji prema Svojim robovima i Njegovoj milosti koju im ukazuje, jer je svakom narodu darovao poslani-

ka i dao objavu da ih izvede na Pravi put, kako bi ostvarili sreću na ovome i na budućem svijetu.

- Otkrivanje Allahove mudrosti u Njegovim vjer zakonima koje je propisivao svakom narodu po njihovim potrebama, mogućnostima i stanju. Uzvišeni je kazao: ***“Svima vama smo zakon i pravac propisali.”*** (Kur'an, 4:48)

- Zahvaljivanje na Allahovim blagodatima i Knjigama koje je objavio, jer su one svjetlo i uputa na dunjaluku i ahiretu.

4. VJEROVANJE U BOŽIJE POSLANIKE

Jedan od temelja vjerovanja jeste i vjerovanje u sve poslanike i vjerovjesnike, odnosno vjerovanje da ih je Uzvišeni Allah izabrao, između ljudi, kao one koji su po Njegovoj zapovijedi pozivali ljude na Pravi put, i bili im najbolji primjer na tom putu.

Mnogobrojni su plodovi vjerovanja u poslanike, spomenut ćemo samo neke:

- Upoznavanje Allahove milosti i pažnje prema Svojim robovima, jer im je slao poslanike, između njih, da ih izvedu i ukažu na Pravi put, da im pojasne kako da se pokoravaju svome Stvoritelju, s obzirom da ljudski um bez objave to ne može dokučiti i spoznati. O posljednjem poslaniku Muhammedu ﷺ, Uzvišeni je rekao: ***“A tebe smo samo kao milost svjetovima poslali.”*** (Kur'an, 21:107)

- Iskazivanje ljubavi i poštovanja prema Allahovim poslanicima, neka je na njih Allahov mir i spas, imajući u vidu da su oni istinski robovali i pokoravali se Allahu Uzvišenom, dostavljali Božije objave ljudima, podnosili na tom putu velika iskušenja, savjetovali ih i usmjeravali na put dobra.

- Vjerovanje u sve poslanike, shodno onome što je došlo o njima, stanju i situacijama u koje su zapadali, iskušenjima koja su

proživljavali, otvara i proširuje vjerniku velike vidike, predstavljajući mu u svemu tome uzor i lijep primjer.

- Svi poslanici pozivali su u vjerovanje u Jednog Istinskog Boga. U tome se nije razlikovao ni prvi ni posljednji poslanik. Gradili su jednu građevinu na isti način. Sve ovo daje ubjeđenje u istinu, jer slaganje poslanika, i pored razlikovanja vremena i stanja u kojima su živjeli, na jednom pozivu, na jednom putu, upućuje i potvrđuje istinitost ovog poziva.

5. VJEROVANJE U SUDNJI DAN

To je čvrsto uvjerenje da će Allah Svemogući proživjeti i izvesti ljude iz njihovih grobova, a zatim će im suditi za njihova djela, nagrađivati i kažnjavati, sve dok stanovnici Dženneta i Džehennema ne zauzmu svoja vječna staništa. To je Dan obračuna gdje će se svaka nepravda ispraviti, i gdje će svako dobiti ono što je zaslužio. To je Dan kada imetak i slava neće koristiti. Samo će koristiti dobra djela. Vjernici će vječno biti u Džennetu, a nevjernici u Džehennemu.

Džennet je vječna kuća uživanja i blagodati koju je Allah Uzvišeni pripremio za odane robove vjernike, koji su bili pokorni Allahu i Njegovom Poslaniku. U Džennetu su pripremljene neizmjerne i neprekidne blagodati i užici koji se ne mogu ni zamisliti.

Džehennem je stanište vječne patnje i kažnjavanja koje je Allah Uzvišeni pripremio za nevjernike. U Džehennemu su pripremljene razne kazne i bolne patnje koje se ne mogu ni zamisliti, a čije strahote ukazuju na težinu grijeha koji su uzrok te kazne.

Plodovi vjerovanja u Sudnji dan su mnogobrojni:

- Veliki je dokaz potpune Allahove pravednosti i milosti kada će nasilnik biti kažnjen za svoje nasilje, a dobročinitelj nagrađen za svoje dobročinstvo.

- Obuzdava duše od slijeđenja strasti, zanosa i pretjeranosti, mržnje i neprijateljstva, drskosti, jer onaj ko pomisli na nešto od toga i poželi da nešto slično uradi, zna da je ispred njega Dan obračuna.

- Upozorenje nemarnima i onima koje su dunjalučki život i blagodati zauzeli i odveli od dobročinstva i iskorištavanja vremena u pokornosti Allahu Uzvišenom, da je život kratak, a da stvarno i vječno uživanje slijedi na ahiretu - budućem neprolaznom svijetu. Ako čovjek vjeruje u Sudnji dan, zaključit će da svaka blagodati na dunjaluku nije ni vrijedna poređenja sa blagodatima ahireta, a kamoli da bude vrijedna ijednog poniranja u džehennemsku vatru. S druge strane, bilo koja nedaća na dunjaluku, ako je na putu Božijem, nije ni izbliza mučna u poređenju sa kaznom na ahiretu, niti je prevelika cijena i za jedan tren boravka u Džennetu.

- Podstiče na takmičenje u pokornosti, činjenju dobrih djela i ostavljanju loših, u ovom našem kratkom ovosvjetskom životu, jer nagrada na drugom svijetu je vječna, a povratka za ponovno činičenje djela nema.

6. VJEROVANJE U ALLAHOVO ODREĐENJE

Allah je Sveznajući i sve je zapisao. Njegovo sveznanje obuhvata apsolutno sve, On zna i ono što se desilo i ono što će se desiti, ali i ono što se nije desilo, a da se desilo, kako bi se i na koji način desilo. Allah Svojom voljom čini šta hoće, i ništa se ne dešava mimo Njegove volje. On je Stvoritelj svega, i sva djela koja ljudi čine, također, su rezultat Allahovog stvaranja i ona ni u kojem slučaju, kada je o Allahovom stvaranju riječ, nisu izuzetak.

Allahova odredba i Njegovo apsolutno znanje o tome šta će čovjek učiniti, ne primorava samu osobu da to radi. Naprotiv, čovjek, Allahovom voljom, ima slobodan izbor u onome što može da

radi i što se od njega traži, i upravo na osnovu toga će čovjek biti nagrađivan ili kažnjen, kao što Uzvišeni Allah kaže: ***“I reci: ‘Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće – neka vjeruje, a ko hoće – neka ne vjeruje!’”*** (Kur'an, 18:29)

Mnogobrojni su i značajni plodovi vjerovanja u Božije određenje i propisivanje sudbine u životu čovjeka, a spomenut ćemo neke:

- Vjerovanje u Allahovo određenje izgrađuje u čovjeku oslonac samo na Allaha, jer je On Uzvišeni, Onaj Koji jedino može koristiti i nauditi. Mimo Njega niko i ništa ne može koristiti niti nauditi, osim onoliko koliko to On Uzvišeni dopusti.

- Olakšava čovjeku spoznaju samoga sebe, sprečavajući mu oholost i gordost, jer čovjek ne poznaje šta ga čeka u budućnosti. Lišava vjernika umišljenosti i samodopadanja kada ostvari bilo kakav cilj, jer je taj svoj cilj postigao samo Allahovim određenjem i dobrotom. Obmanjenost i umišljenost čovjeka čini da zaboravi na zahvalu istinskom Darovatelju dotične blagodati, a to je Uzvišeni Allah.

- Vjerovanje u Allahovo određenje oslobađa čovjeka od pošasti zavidnosti, tako da vjernik ne zavidi ljudima na dobru koje im je Allah Uzvišeni iz obilja Svoga podario, jer On je Opskrbitelj i Onaj Koji sudbinu određuje. Vjernik je svjestan da se prilikom pokazivanja zavidnosti, ustvari time opire Allahovoj odredbi i sudbini.

- Vjerovanje u Allahovo određenje budi u srcu vjernika sigurnost i spokoj, jer vjernik zna da ono što ga je zadesilo nije ga moglo mimoći, a ono što ga je zaobišlo nije mu sudbinom bilo dodijeljeno. On se trudi da ostvari sve što mu koristi i u tome ne posustaje. Nakon što uradi sve što je na njemu, sve što je u njegovoj mogućnosti, oslanja se na Uzvišenog Allaha i traži pomoć od Njega u ostvarenju potrebnog. Ne ostavlja rad i ne pravda se Allahovim određenjem.

njem. Ukoliko i nakon uloženog truda i svih svojih mogućnosti, ne ostvari željeno, to razumije kao Allahovu odredbu. Biva smiren i zadovoljan tom Allahovom odredbom, Njegovom voljom i htijenjem i kaže: *“Allah je odredio i biva samo onako kako On hoće.”*

- Vjerovanje u Božije određenje budi u srcu hrabrost i odvažnost pri susretu sa izazovima i tegobama te ojačava ambiciju, jer vjernik je čvrsto uvjeren da je čas smrti davno određen, a opskrba svakom zagarantovana, te da nijednog čovjeka neće zadesiti ništa više od onoga što mu je propisano.

PRAKTIČNE DUŽNOSTI ISLAMA

Nakon što smo upoznali temelje islamskog vjerovanja, ovdje ćemo se upoznati s drugim dijelom islamskog vjerzakona u opštem pogledu, a to je oblast obredoslovlja.

Uzvišeni Allah želi da svi ljudi dođu do savršenstva svojih duša. Iz Svoje neizmjerne plemenitosti, ljubavi i dobrote prema čovječanstvu, od postanka ljudskog roda slao je upute ljudima kako da postanu pravi ljudi, kako da usavrše svoje duše, kako da postignu vječno blaženstvo i sreću. I posljednji Allahov poslanik Muhammed ﷺ došao je s Uputom. Prenio nam je Kur'an, Allahov govor, i objasnio islam svojom riječju i djelom.

Dakle, Pravi put je sigurno ukazan. O njemu sumnje nema. Sve preporuke Uzvišenog Allaha, kao i Njegove zapovijedi, sve riječi Muhammeda ﷺ i sva njegova djela, usmjereni su da nauče čovjeka kako da postigne najveći cilj.

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: **“Islam je izgrađen na petoro: svjedočenju da nema istinskog boga osim Allaha i da je Muhammed**

Allahov poslanik, obavljanju namaza, davanju zekata, hodočašću Kabe i postu mjeseca ramazana.” (Buhari i Muslim)

Dakle, pet je osnovnih islamskih dužnosti, tj. temelja na kojima se gradi islam. Islam se u ovom hadisu poredi sa zgradom koja je izgrađena na pet temeljnih stubova. Bez tih stubova zgrada ne može stajati, a ostala djela na koja islam podstiče upotpunjavaju tu zgradu. Ukoliko izostane neko od tih ostalih djela, zgrada biva krnjava, ali i dalje stoji uspravno, za razliku od ovih temeljnih stubova koji kada izostanu, zgrada se ruši i pada.

ŠEHADET (SVJEDOČENJE ISLAMA)

Svjedočenje islama čini se riječima: *“La ilahe illallah Muhammedun resulullah”* – nema istinskog Boga osim Allaha i Muhammed je Allahov Poslanik.

Izgovor i prihvatanje riječi šehadeta je prva obaveza svakog muslimana. Ko želi prihvatiti islam obavezan je da izgovori ove riječi i da čvrsto vjeruje u njih i radi po njima.

Svjedočiti la ilahe illallah – *da nema istinskog boga osim Allaha* znači srcem vjerovati, biti ubijeđen i riječima i praktično očitavati da niko osim Uzvišenog Allaha ne zaslužuje da se obožava, da mu se robuje i čini ibadet te da je obožavanje bilo koga ili čega drugog osim Allaha zabluda i nevjerstvo.

Svjedočenje Muhammedun resulullah - *da je Muhammed Allahov poslanik* je drugi dio prvog temelja islama. Svjedočenje da nema istinskog boga osim Allaha ne koristi bez svjedočenja da je Muhammed Allahov poslanik. Uzvišeni Allah odabrao je Muhammeda za Svog posljednjeg poslanika, pa ko porekne poslanika, porekao je i Onog Ko ga je poslao.

Svjedočenje da je Muhammed Allahov poslanik sadrži nekoliko stvari: smatrati istinitim ono što je Poslanik ﷺ rekao; izvrša-

vanje njegovih naredbi i izbjegavanje svega što je zabranio; i da se pokoravamo Allahu Uzvišenom na način kojeg je utemeljio i praktikovao Poslanik ﷺ i istom nas podučavao.

OBAVLJANJE NAMAZA – MOLITVE

Nakon izgovaranja šehadeta, najvažnije je obavljanje namaza. Namaz (ar. salat) je temelj vjere i svakodnevna veza roba sa njegovim Gospodarom i Stvoriteljem. Iz tog razloga namaz je najveći i najvažniji oblik ibadeta (obredoslovlja, pokornosti) Svemogućem, u kome Mu muslimani pokazuju pokornost i predanost, putem molitve te različitih položaja tijela.

Zato je Uzvišeni Allah žestoko zaprijetio i pripremio užasne patnje za onoga koji ne klanja namaz. Allahov Poslanik ﷺ je rekao: **“Između čovjeka i kufra (nevjerstva) i širka (mnogoboštva) je ostavljanje namaza.”** (Muslim)

Obavezni namaz se obavlja svakog dana pet puta, u tačno određena doba dana. Allah Uzvišeni naredio je muslimanu obavljanje namaza u svakom stanju; kada je kod kuće, na putovanju, u stanju zdravlja i bolesti.

Najbliži smo Allahu u trenucima dok obavljamo namaz. Namaz nije samo molitva. To je trenutak u životu čovjeka kada on direktno stoji pred Bogom, predaje Mu se svim svojim bićem, iskazujući Mu zahvalnost za sve blagodati. U tim trenucima Ga molimo da nam oprostí grijehe, da nam ispuni neku želju, da nas zaštiti od nevolja, iskušenja i slično.

Cilj namaza je da čisti ljudsku dušu od svih zlih misli, svih loših želja i prohtjeva, od zlih djela. Namaz je odgojni čin, podstrek na dobra djela, podstrek na rad za opšte dobro svih ljudi. Na namažu vjernik polaže račune pred Allahom Uzvišenim za sva svoja djela, ispituje svoju savjest.

Iskreni namaz odgaja vrline u ljudskoj duši, a otklanja mahane. Kao što voda pri uzimanju abdesta (obrednog pranja prije namaza) sapire nečistoću s tijela, tako namaz sapire nečistoću koja se nataložila na ljudskoj duši. Pet puta dnevno čovjek vjernik preporada svoj duh, duhovno se uzdiže i Allahu približava.

DAVANJE ZEKATA (OBAVEZNE MILOSTINJE)

Zekat je treći temelj islama. On predstavlja neznatno izdvajanje obaveznog dijela određenog imetka koji je višak, nakon što pregodini, od strane imućnih, radi postizanja zadovoljstva Uzvišenog Gospodara, i radi čišćenja duše, čišćenja imetka i pomaganja zajednice.

Sva materijalna dobra su data samo na privremenu upotrebu ljudima, jer sve je prolazno.

Materijalne žrtve za druge ljude u čovjeku bude plemenite osjećaje, a iznad svega postiže se Allahova milost, toliko potrebna čovjeku. Imetak prestaje biti svrha života na Zemlji. Sva materijalna dobra postaju samo predmeti za upotrebu. Čovjek robuje samo Allahu, a nikako novcu i zlatu.

Allah Uzvišeni je propisao zekat muslimanima radi mnogobrojnih ciljeva i plemenite svrhe, od kojih su:

- Izdvajanjem zekata čovjek zahvaljuje Uzvišenom na Njegovim blagodatima, na imetku i bogatstvu, i potvrđuje svoju iskrenost i pokornost Stvoritelju, jer se odriče imetka koji mu je drag, zbog nečeg dražeg i vrijednijeg, a to je Allahovo zadovoljstvo.

- Davanjem zekata musliman čisti svoju dušu od zla pohlepe, gramzivosti i bolesne težnje za gomilanjem blaga.

- Davanjem zekata vjernik čisti svoj imetak i time mu Allah daje bereket (blagoslov) u njemu.

- Davanjem zekata ostvaruje se i oživljava princip međubratske ljubavi i povezanosti, jer je u duši ljudskoj usađena narav da voli onoga ko joj dobro čini.

- Zekat rješava problem siromaštva i ostvaruje socijalno blagostanje i imovinsku uravnoteženost u raznim slojevima društva.

Uzvišeni Allah kaže: ***“Zekat pripada samo siromašnima i nevoljnicima, i onima koji ga sakupljaju, i onima čija srca treba pridobiti, i za otkup iz ropstva, i zaduženima, i u svrhe na Allahovu putu, i putniku namjerniku. Allah je odredio tako! A Allah sve zna i Mudar je.”*** (Kur'an, 9:60)

POST MJESECA RAMAZANA

Svakog dana tokom mjeseca ramazana, muslimani poste od zore pa do zalaska sunca, uzdržavajući se od hrane, pića, spolnog odnosa i drugih djela koja kvare post.

Postom vjernik potvrđuje svoju iskrenost u vjeri, jer radi Allaha trpi glad i žeđ ostavljajući svoje prohtjeve i potrebe, i na taj način zahvaljuje na mnogobrojnim blagodatima. Cilj posta je postizanje bogobožnosti.

Uzvišeni Allah je rekao: ***“O vjernici! Propisuje vam se post kao što je bio propisan onima prije vas, da biste bogobožni bili.”*** (Kur'an, 2:183)

Dakle, ramazanski post nije običan post čija je svrha gladovanje, patnja i ispaštanje. Post ima svoj duboki značaj. Njime čovjek postiže najviše duhovne stepene, prečišćava dušu i izražava kroz to vrhunsku zahvalnost Stvoritelju.

Post je važan u izgradnji karaktera, u jačanju volje. On je značajan činilac u postizanju snage odricanja, samosavlađivanja, čovjekoljublja i istinoljublja.

Kroz post, čovjek doživljava bratsku solidarnost s gladnim i siromašnim ljudima širom čitavog svijeta, očvršćava svoj karakter, podiže socijalnu svijest i smisao o dužnosti prema ljudima koji pate. Kroz osnažen duh, uspješnija je borba protiv svih poroka.

OBAVLJANJE HADŽA (HODOČAŠĆE)

Hadž – hodočašće u Mekki je peti temelj islama, a predstavlja jedinstven ibadet koji se manifestuje tjelesnom, srčanom i novčanom pokornošću i odricanjem u ime Allaha Uzvišenog. Hadž je obaveza koju je dužan izvršiti svaki imućan i fizički sposoban musliman i muslimanka, jednom u životu.

Hadž je, ustvari, putovanje Uzvišenom Allahu, odazivajući se Njegovom pozivu.

Hadž kao vjerski čin donosi raznovrsne blagodati, dobra i koristi ljudima poput oglašavanja Allahove jednoće – tevhida, oprost grijeha, međusobno upoznavanje i zbližavanje muslimana, učenje i saznavanje vjerskih propisa i mnogo drugog.

U svakom obredu hadža sadržana je opomena za onog ko opomenu prima, i pouka za onog ko za njom traga.

U to, između ostalog, i spada:

- da se čovjek, pripremanjem opskrbe za put na hadž, prisjeti opskrbe za put ka ahiretu.

- da kada napusti svoju domovinu i uđe u pustinju, prolazeći mnogobrojne prepreke na putu, prisjeti se napuštanja ovog svijeta kroz smrt, odlaska na mjesto okupljanja za Sudnji dan, kao i tegoba koje se na tom putu prolaze.

- da kada oblači ihrame (odjeću hodočasnika), treba se podsjetiti oblačenja ćefina (odjeće u kojoj se ukopavaju umrli).

- da ga prizor velike gužve, glasova i suza i raznolikosti jezika podsjeti na stajanje na Sudnjem danu.

Na hadžu nema bogatih i siromašnih, ne postoje razlike po položajima. Svi skrušeni, svi jednako obučeni, svi potpuno izjednačeni, kao što će biti na Danu Velikog Suda, traže oprost od Allaha Uzvišenog.

***Jedino slijedenje islama
može spasiti čovječanstvo i dovesti ga do blagostanja.***

ISLAM JE RJEŠENJE ZA SVE PROBLEME

Svijet se suočava sa problemima različitih vrsta, kao što su: nepravda, nasilje, ratovi, nemoral, silovanja, samoubistva, trgovina ljudima, poroci, korupcija, siromaštvo, mržnja itd. Koliko samo ljudi u svijetu umre od gladi, side, kriminala...

Glavni razlog svih ovih problema je udaljenost od Boga i apsolutna sloboda data čovjeku pod okriljem “moderne” civilizacije. Bezbožnik se, u konačnici, odgaja kao bezosjećajna osoba, koja nema nikakvu unutarnju duhovnu zapreku, koja bi ga odvratila od grijeha i nasilja i podstakla na dobročinstvo i samilost. Sve je to dovelo do visokog stepena nereda i nemorala.

Ako čovjek ne vjeruje u Svemoćnog Stvoritelja koji ga prati i ako ne vjeruje u konačni obračun, onda ga ništa ne može spriječiti da ostvari svoje nemoralne ciljeve, ma koliko oni loši bili.

Čak i mnogi nemuslimanski učenjaci, filozofi, učitelji, i političari su upozorili na efekte materijalističke zapadne civilizacije koje će imati pogubne posljedice po čovjeka.

Osvald Šprengler, Njemac, napisao je još 20-ih godina prošlog stoljeća knjigu pod naslovom “Propast Zapada”. Pisac ove knjige je proučavao prethodne civilizacije, koje su bile i nestale, ili su opstale, ali su danas potčinjenje drugim civilizacijama. On je u nji-

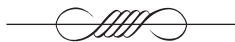

ma tražio zajedničke stvari koje su, svojim pojavljivanjem u nekom društvu, to isto društvo neminovno vodile u propast nakon kraćeg ili dužeg perioda. Po njemu, sve te stvari su se već objedinile u Zapadnoj civilizaciji.

Zato, bez sumnje, tvrdimo da je islam rješenje za sve probleme čovječanstva i da budućnost pripada islamu! Njegovo svjetlo će obasjati cijeli svijet, što potvrđuje i Poslanikov govor: **“Ova vjera će dostići do svakog mjesta do kojeg stižu dan i noć i Uzvišeni Allah neće ostaviti nijednu kuću, zidanu ili nastambu, a da u nju neće uvesti ovu vjeru ponosom ponosnih ili poniženjem poniženih. Ponosom kojim će Allah pomoći vjeru islam i poniženjem kojim će Allah poniziti nevjerstvo.”** (*Ahmed*)

Danas sve više ljudi, pogotovo omladina sa Zapada, prihvata islam, jer jedino on vodi istinskoj sreći i daje potpuni smisao životu. Ako pripadaš islamu zahvali se Uzvišenom Allahu Koji ti je podario najveću blagodat koju čovjek može imati! A ako kojim slučajem još nisi u islamu, razmisli o svom životu, jer mi smo ti kojima treba islam, a ne mi njemu. Ako uistinu želiš da živiš srećnim životom onda iskreno zamoli Uzvišenog Boga Jedinog da te uputi, jer On je Taj Koji uputu daje.

Uzvišeni kaže: **“Allah odabira za Svoju vjeru onoga koga On hoće i upućuje u nju onoga ko Mu se iskreno obrati.”** (Kur'an, 43:13)

ONIMA KOJI TRAŽE SREĆU

Mnogo je puteva, a svi smrti vode. Ništavnost ovog svijeta ne razotkriva ništa toliko kao smrt. Umrijet će i kralj i podanik, i liječnik i bolesnik, i imućni i siromašni... Nikome ko ima imalo zdravog razuma, smrt ne ostavlja nikakvog prostora da ovaj svijet uzima za cilj.

Pogledaj oko sebe, koliko samo ljudi izgubi život u treptaju oka, za djelić sekunde, na razne načine i u različitim starosnim dobima. Čovjek kada osvane ne može znati da li će omrknuti, a kada omrkne ne može znati da li će osvanuti. A opet, većina ljudi je nemarna prema tome i žive kao da nikada neće umrijeti, sve dok iznenada ne dođe kraj nakon kojeg nema povratka, nakon čega nema druge šanse!

Kada doživiš tu neminovnu stvarnost, tu prolaznost od koje niko nije pošteđen, kada dođe trenutak smrti, kada će u trenu nestati SVE, za čime ćeš žaliti?

Znaj da nakon što umreš tvoje tijelo će postati hrana crvima, sve ono što je ostalo iza tebe će biti podijeljeno drugima, a sa sobom ćeš ponijeti samo svoja djela!

Zato onome kome je smrt stanica, zemlja postelja, crv prijatelj, grob stanište, Sudnji dan sastanak, a Džennet ili Džehennem

konačno odredište, **nema ništa bitnije nego da o tome razmišlja i da se za sastanak sa Gospodarom priprema.**

Zato je cilj da svaki naš uzdah, pokret, misao, osjećanja i sve što je u našim mogućnostima učinimo da bude iskreno radi Allaha, i po praksi Allahova Poslanika ﷺ, ne bi li se na najbolji način pripremili za susret sa Gospodarom, jer svi ćemo umrijeti i Gospodaru se vratiti.

Uzvišeni Allah kaže: ***“Onaj Koji je stvorio smrt i život da bi iskušao koji od vas će bolje postupati.”*** (Kur'an, 67:2)

Dakle, čovjek je na ovom svijetu stvoren radi ispita koji će odrediti njegov položaj na budućem vječnom svijetu, Džennet ili Džehennem, nema treće! Zato, neka ti Allahovo zadovoljstvo bude glavna briga, jer istinski smisao života je provesti ga u pokornosti Allahu. Ono što čovjek posije na ovom svijetu, požnjet će na budućem, i nikome nepravda neće učinjena biti!

Uzvišeni kaže: ***“Tog Dana ljudi će se odvojeno pojaviti da im se pokažu djela njihova: onaj ko bude uradio koliko trun dobra, vidjet će ga, a onaj ko bude uradio koliko trun zla, vidjet će ga!”*** (Kur'an, 99: 6-8)

Bez obzira što su okolnosti pod kojima se radamo i živimo različite, svi mi imamo istu šansu za Džennet.

Ti, kao i svi ostali, tragaš za srećom, i ukratko, recept za istinsku sreću jeste u slijedenju Allahove upute, pa **onoliko koliko budemo Allahu pokorni toliko ćemo biti i sretni, a onoliko koliko budemo udaljeni od Allahove upute toliko ćemo biti i nesretni.** Tako da je ovo ujedno i ključno rješenje za tvoje probleme!

Uzvišeni kaže: ***“Od Mene će vam uputa dolaziti, i onaj ko bude slijedio uputu Moju neće zalutati i neće nesretan biti. A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti...”*** (Kur'an, Ta-ha, 123-124)

Sve u životu je ispit (iskušenje). Allah Uzvišeni nas iskušava nedaćama – kako bismo Mu se povratili, ali i blagodatima, da li ćemo na njima zahvaljivati.

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: “Čudno li je stanje vjernika! Njemu je uvijek dobro i takav slučaj nije ni s kim drugim osim sa vjernikom: ako ga snađe kakva blagodat, on je na njoj zahvalan, pa mu je u njoj dobro, a ako ga snađe kakva nevolja, on je na njoj strpljiv, pa mu i u njoj biva dobro.” (Muslim, 2999)

Zato znaj da se sreća krije u troje: kada si u blagodatima da na njima zahvališ, kada te nedaća zadesi da se strpiš, i kada pogriješiš da se iskreno pokaješ i Allaha za oprost grijeha zamoliš.

- Da li zahvaljuješ Allahu na blagodatima?

Uzvišeni kaže: “*Sjetite se Allahovih blagodati da biste uspjeli.*” (El-E’araf, 69) I kaže: “*Ako biste Allahove blagodati brojali, ne biste ih nabrojali.*” (Ibrahim, 34)

Muhammed ﷺ je rekao: “Ko od vas osvane siguran na svome putu (u svome narodu), zdravog tijela, ima hrane za čitav dan; tome kao da je sve dunjalučko bogatstvo dato!” (Tirmizi)

Da bismo shvatili važnost ovih blagodati, sjetimo se onih koji ih nemaju. Sjetimo se ubijenih muslimana i njihove djece, zatvorenika, sestara čija je čast uzeta, teško bolesnih, gladnih...

Zatim, da upitamo osobu koja bi znala da će oslijepiti, šta bi sve dala da sačuva svoj vid!? – Sigurno bi dala sve što ima! Mi nika-da nismo dali ništa, a On Uzvišeni podario nam je bezbrojne blago-dati, pa zar da ne budemo zahvalni i Allahu pokorni!?

Uživaš u raznim blagodatima, zar ne? A najveća blagodat je blagodat upute u islam, jedina blagodat kojom se ostvaruje vječna sreća.

- Da li saburaš na nedaćama?

Naš je život protkan iskušenjima. Nema osobe koja nema neki problem. Neko je iskušan siromaštvom, neko bolešću, neko gubitkom voljene osobe, neko problemima u porodici, neko sihirom (magijom), neko psihičkim problemima ili raznim drugim problemima.

Zato, ako ti je zemlja postala tijesna, ako srce hoće da ti pukne, ako su se svi putevi pred tobom zatvorili, zajecaj: "O Allahu!" Jer Allah je utočište svim bićima, sve se kapije zatvaraju osim Njegove. Uzvišeni kaže: *"Pozovite Me i zamolite, Ja ću vam se odazvati!"* (El-Mumin, 60)

Kada tama noći dostigne vrhunac, znaj da zora je blizu, jer Allah nikog ne opterećuje preko njegovih mogućnosti ! Okreni se Allahu i čekaj olakšanje! Allahu se pokaj i povrati u potpunosti! Samo onda kada ti Allah bude na prvom mjestu, sve će doći na svoje mjesto! Veži srce za Allaha i nikada se nećeš razočarati! Na kraju, samo jedan tren u Džennetu će učiniti da zaboraviš svu bol i patnju na dunjaluku, **zato se strpi!**

- Da li tražiš oprost za svoje grijehе?

Koliko god godina da imaš i kakva god tvoja prošlost bila, vrata pokajanja, promjene i vraćanja Allahu su širom otvorena. Koliko god tvoji grijesi bili veliki, Allahova milost je veća, i On će ih oprostiti ako se iskreno pokaješ. Štaviše, Allah se raduje tvom pokajanju, pa iskoristi šansu još ovog trena, jer sljedeći ne znaš da li ćeš doživjeti. Zato zatraži oprost od Allaha i iskreno Mu se vrati!

Uzvišeni Allah kaže:

"Kako ne znaju da Allah daje obilje onome kome hoće, i da uskraćuje; to su, zaista, pouke narodu koji vjeruje."

Reci: ‘O robovi moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehе oprostiti; On, doista, mnogo prašta i On je milostiv.’

I povratite se Gospodaru svome i pokorite mu se prije nego što vam kazna dođe, - poslije vam niko neće u pomoć priskočiti.

I slijedite ono najljepše, ono što vam Gospodar vaš objavljuje, prije nego što vam iznenada kazna dođe, za čiji dolazak nećete znati, da čovjek ne bi uzviknuo: ‘Teško meni, koliko sam samo dužnosti prema Allahu propustio, čak sam se i izrugivao!’

Ili da ne bi rekao: ‘Da me je Allah pravim putem uputio, sigurno bih se Njegove kazne sačuvao.’

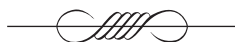
Ili da ne bi rekao kad doživi patnju: ‘Da mi se samo vratiti – dobra djela bih činio!’

‘Nikada! Dolazile su pouke Moje, pa si ih poricao i oholio se, i nevjernik si bio.’

Na Sudnjem danu vidjet ćeš pocrnjela lica onih koji su o Allahu laži govorili. A zar u Džehennemu neće biti boravište oholih?

Allah će spasiti one koji su njegova naređenja izvršavali, a Njegovih se zabrana klonili, i oni će postići ono što su željeli; zlo ih se neće doticati i oni neće tugovati.

Allah je stvoritelj svega i On upravlja svim, u Njega su ključevi nebesa i Zemlje! A oni koji u Allahove dokaze ne vjeruju, oni će biti izgnani!” (Kur’an, 39:52-63)

POGOVOR

Potpuna zahvala pripada Allahu, Čijom se blagodati upotpunjuju dobra djela, Čijom se milošću postižu visoki stepeni i Čijom se dobrotom zadobijaju počasti na ovome i budućem svijetu. Neka je mir i spas na Allahova Poslanika, na njegovu časnu porodicu i njegove ashabe i sve one koji ih slijede u dobru do Sudnjega dana.

Koliko god se ljudi trudili da ostvare sreću, i koliko god uspjeha ostvarili, uvijek osjećaju da im još “nešto” nedostaje. E to “nešto” je upravo vjera islam.

Iz tog razloga sam želio sastaviti knjigu koja će na jednostavan način objasniti istinitost i ljepotu vjere islama, knjigu koja se može svakom pokloniti, a koja će podstaknuti čovjeka da razmisli o svom životu i da krene putem spasa. Zato se nadam da će ti čitanje ove knjige promijeniti i uljepšati život.

Nadam se kod Uzvišenog Allaha da sam odabrao ispravne teme, te da sam ih predstavio na lijep način. Svaki put kada bih iznova čitao i provjeravao knjigu, nešto se imalo dodati i uljepšati, ili, pak, oduzeti ili ispraviti. Konačno, pred tobom je nova i skraćena verzija.

Zato, ovdje želim istaći da je vjera islam jasni Božiji put sačuvan od greške i iskrivljivanja. A što se tiče ljudi, oni se neprestano trude da dostignu što veće stepene u nauci i razumijevanju, pa neko

od njih pogodi, a neko od njih pogriješi. Tako da ono što je u knjizi ispravno i tačno, to je od Uzvišenog Allaha, a ono što je pogrešno, to je od mene i od šejtana. Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, od toga su čisti.

Na kraju, većina spomenutih stvari je već napisana i rečena i mnogima poznata, međutim ostaje želja da čovjek ostavi neko dobro za sobom, vakuf, knjigu koja će se besplatno dijeliti.

Zato, molim Allaha Uzvišenog da učini ovaj trud iskrenim radi Njega, da podari uspjeh u ovom djelu i bude od koristi svim ljudima, kao i da sve one koji su učestvovali u ovom projektu nagradi najljepšom nagradom, te da nas sve zajedno uvede u Džennetul-Firdevs.

mr. Irfan Hajrudin Klica

Rožaje, 2024.

irfanklica@gmail.com

IZ PRETHODNE RECENZIJE

Doista je Allah Uzvišeni podario čovjeku mnogobrojne i veličanstvene blagodati koje se ne mogu pobrojati.

Najveličanstvenija blagodat Uzvišenog Allaha je, zasigurno, blagodat upute. Iz tog razloga, Allah Uzvišeni je blagodat upute u znak počasti istoj, pored svih drugih Njegovih blagodati ljudima, pripisao Sebi.

Svevišnji je objavio: ***“Danas sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera.”*** (Kur'an, 5:3)

Svako ko razmisli o ovoj savršenoj vjeri koju je objavio Mudri i Sveznajući, spoznat će da je utemeljena na sveopćim vrijednostima i plemenitim ciljevima i da ju je Svevišnji Allah objavio da bi čovjeka usrećio na ovome i budućem svijetu.

Iz tog razloga, cijeli svijet je u velikoj potrebi za pojašnjavanjem jedine ispravne vjere i njenih ljepota. Upravo, knjiga Poziv Istine na jednostavan, lijep i jedinstven način objašnjava da život na ovom svijetu nije slučajan i uzaludan, te predstavlja ljepote vjere u najljepšem svjetlu, ukazujući na jedini ispravan put, pri tom odgovarajući na pogrešna shvatanja i sumnje. Stoga, ako želite nekom ponijeti vrijedan poklon, ponesite mu ovu jako zanimljivu i poučnu knjigu.

Molim Svevišnjeg Stvoritelja da obaspe najboljom nagradom autora ove knjige, uvaženog Irfana Klicu, kao i sve koji su na bilo koji način doprinijeli realizaciji ovog unikatnog djela.

dr. Safet Kuduzović

Uprkos svim ovodunjalučkim tminama i talasima zablude, imamo trudbenike koji grade svetionike na obalama spasa, ljudima koji uputu i spas traže. Oni neumorno kroz poziv istine ukazuju na jedini put koji vodi istinskoj sreći na oba svijeta.

Djelo vrijednog i perspektivnog daije, Irfana Klice, Poziv Istine želi probuditi pozornost čitateljstva i podstaknuti čovjeka da spozna Gospodara i smisao života, argumentima pred kojima zastaje svako onaj ko je razumom obdaren. Djelo, također, opisuje ličnost posljednjeg Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na način da nakon iščitanih redaka ovog djela, nema razumnog čovjeka koji neće poželjeti da bude njegov sljedbenik, uzimajući ga za životnog uzora.

Ovo djelo preporučujem svakoj osobi koja želi postići sreću na ovom i na budućem – vječnom svijetu, svakoj osobi koja želi Allahovu ljubav i Njegovu bliskost, a posebno ga preporučujem onima koji se bave misionarstvom jer će im olakšati da put istine približe ljudskim srcima.

hfz. Haris ef. Kalač

O AUTORU

Irfan (Hajrudina) Klica je rođen 1987. godine u Rožajama. Završio je osnovnu školu i gimnaziju u rodnom mjestu. Vanredno je završio medresu “Gazi Isa-beg” u Novom Pazaru. Diplomirao je psihologiju na Univerzitetu u Novom Pazaru, 2011. godine.

Nakon toga biva primljen na Islamskom Univerzitetu Muhamed ibn Saud u Rijadu, gdje završava Institut za arapski jezik, a zatim diplomira na Fakultetu Šerijata (islamskog prava), a nakon toga završava i magistarski na Visokom institutu za sudstvo u oblasti komparativnog prava 2022. godine, kada se i vraća u rodni kraj sa porodicom.

Aktivan je na polju edukacije, naučnoistraživačkog rada i humanitarnog rada. Priredio je i preveo nekoliko knjiga. Tokom studija radio je za Islam House.

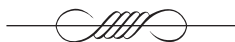
Zaposlen je u Medžlisu Islamske zajednice u Rožajama kao seir-imam i vaiz, gdje redovno drži predavanja i hutbe, a također, posjećuje džemate i po dijaspori.

Direktor je nevladine organizacije Maruf, u kojoj radi kao psiholog. Bavi se islamskom psihoterapijom i bračnim savjetovanjem, te je osnivač projekta PsihoNefs i redovno drži vebinare.

Kontinuirano se usavršava na polju psihologije i psihoterapije tako da je završio bazični nivo edukacije iz integrativnog psihodinamskog psihološkog savjetovanja u Podgorici, a trenutno pohađa racionalno emocionalnu i kognitivno-bihevioralnu terapiju u Beogradu. Ove 2025. godine je odbranio i master rad iz psihologije na temu "Uticaj karakteristika ličnosti na anksioznost i depresiju".

Trenutno pohađa i doktorske studije na Fakultetu za islamske studije. Oženjen je i otac petoro djece, te živi i radi u Rožajama.

IZBOR IZ KORIŠTENE LITERATURE

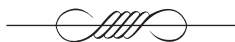
- *Plemeniti Kur'an*
- *Rijadu-s-salihin*, Jahja ibn Šeref en-Nevevi
- *Muhammed Allahov Poslanik*, Ahmed b. Osman el-Mezjed
- *Jednoća Stvoritelja*, Abdul-Medžid Aziz ez-Zindani
- *Vodič novom muslimanu*, Fehd Salim Bahammam
- *Zašto postojimo*, Eldin Bečar
- *Trijumf istine*, Rahmetullah b. Halil el-Hindi
- *Da li ste otkrili pravu i istinsku ljepotu islama*, Nadži b. Ibrahim el-Arfedž
- *Odgovori na zablude o islamu*, Zakir Naik
- *Islam je...*, Pit Seda
- *Ispravna Božija vjera*, Bilal Filips
- *Otklanjanje sumnji u vezi islama*, Muhamed el-Abdulhajj
- *Zbog čega je Muhammed ﷺ oženio mladu Aišu*, Fevzi el-Gudejri
- *Postoji li prava vjera*, Bilal Filips
- *Put pravog muslimana*, Ebu-Bekr Džabir el-Džezairi
- *Samo jedna poruka*, Nadži b. Ibrahim el-'Arfedž
- *Šta je islam*, Pjer Fogel

- *Neporecivi argumenti o istinitosti Muhammedovog ﷺ poslanstva*, Abdul-Muhsin bin Zebr el-Mutajri
- *Ljepote islama*, grupa autora
- *100 svjetskih velikana o islamu*, Samir Bikić
- *Vjera za sva vremena*, Zakir Naik
- *Šta bi svaki musliman trebao da zna*, grupa autora
- *Da li je Kur'an Božija riječ*, Zakir Naik
- *Kur'an i nauka – podudarno ili ne*, Zakir Naik
- *Nadnaravnost Kur'ana*, Geri Miler
- *Bistro more pobožnosti i sputilnosti*, Ahmed Ferid
- *Zasto su muslimani nazadovali a drugi napredovali*, Emir Šekib Arslan
- *Poslanica iz islamskog vjerovanja*, Abdulaziz b. Merzuk et-Tarifi
- *Temelji islamskog vjerovanja*, Muhammed b. Salih el-Usejmin
- *Bijeg od ateizma*, Hejsem Tal'at

**Spomenutu literaturu možete
pronaći na sljedećim portalima:**

www.maruf.ba
www.pozivistine.com
www.islamhouse.com

SADRŽAJ

UVODNI DIO.....	5
♦ Brod života	5
♦ Zašto vjera?.....	7
SPOZNAJA STVORITELJA	11
♦ Nastanak života na zemlji.....	11
♦ Savršenost stvaranja.....	13
♦ Odgovori na neka pitanja	16
♦ Uputstva Stvoritelja.....	20
♦ Objava i razum.....	21
♦ Ko je Stvoritelj?.....	22
♦ Kako da znamo koja je vjera ispravna?	23
NEPOBITNI DOKAZI	
DA JE KUR'AN BOŽIJA RIJEČ	31
♦ Kur'an i savremena nauka.....	32
♦ Kur'ansko obavješćavanje o budućim događajima koji su se obistinili.....	35
♦ Nenadmašni jezički stil Kur'ana.....	37
♦ Kur'an kao sveobuhvatni sistem života.....	39

NEPOBITNI DOKAZI DA JE MUHAMMED ﷺ ALLAHOV POSLANIK.....	41
♦ Njegov dolazak nagovijestile su prethodne knjige.....	42
♦ Mudžize (čuda) kojima je Allah pomogao Svoga Poslanika.....	42
♦ Deset Heraklijevih pitanja	43
♦ Savršenost Poslanikovog ﷺ morala.....	45
♦ Poslanikov ﷺ porodični život	46
♦ Nije iskorištavao prilike za prevlast i nadmoć	46
♦ Zaštita od svih spletki koje su mu kovane i spas od svih pokušaja atentata.....	47
♦ Odricanje od ostvarivanja lične koristi.....	48
♦ Poslanikovo ﷺ izvještavanje o onome što je bilo nepoznato .	48
LJEPOTE SAVRŠENE VJERE	51
♦ Neke odlike islama	52
♦ Mudrost propisa i univerzalni odgovor	70
ODGOVORI NA NAJČEŠĆE PRIGOVORE I ZABLUDE O ISLAMU	73
♦ Višeženstvo u islamu	73
♦ Da li je islam vjera nasilja i da li su muslimani teroristi?.....	77
♦ Da li je islam vjera stagnacije?	81
♦ Da li je žena u islamu ponižena i obespravljena?.....	86
POZIV ISTINE – POZIV U TEVHID	91
♦ Islamsko vjerovanje (iman).....	93
♦ Praktične dužnosti islama	100
ISLAM JE RJEŠENJE ZA SVE PROBLEME	109
ONIMA KOJI TRAŽE SREĆU	111

